KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „Пунайнен Карьяла"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 26 V. 1937 — Kuusipäivän 3:s päivä — Tiistaina helmikuun 2 p:nä

Miljoonien tuomio

On päättynyt vastavallankumouksellisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi. SSTL:n Korkeimman oikeuden Sotilaskollegio on antanut tuomionsa kansan vihollisille. Isänmaan kavaltajat, trotskilaiset bandiitit, Saksan ja Japanin fasismin agentit, spionit, kolmasti kirotut sosialismin viholliset ovat saaneet ansaitun palkkansa.

Syvällä tyydytyksen tunteella suuren Sovettiliittomme kansat ja heidän kanssaan kaikkien maiden vallankumoukselliset työläiset ja ihmiset, joille on kallis ihmiskunnan onnellinen tulevaisuus ovat ottaneet vastaan tuomion, joka on miljoonien tahdon ilmaus. Viha, polttava viha katalia konnia kohtaan, jotka tahtoivat kääntää elämämme takaisin kirottuun menneisyyteen, hävittää kaikki suuren Lokakuun sosialistisen revolutsion saavutukset, on näinä päivinä täyttänyt jokaisen sovettikansalaisen sydämen. Tämän ovat he tuoneet ja tuovat julki monilukuisissa miitingeissä ja kokouksissa, joita pidetään kaikkialla maassamme.

Tuomittujen syyllisyyden mitä hirvittävimpiin rikoksiin paljasti oikeusprosessi täydellisesti. Se osoitti jälleen, että Trotskij ja trotskilaiset ovat kansainvälisen fasismin ryntäysjoukko, kuolevan porvariston kaikkein inhoittavin, kaikkein katalin murhamiesten ja pettureiden joukkio, ihmishylkiöitä, jotka eivät kavahda minkäänlaisten rikosten edessä, kun on kysymyksessä fasististen isäntien kauhistuttavien tekojen toimeenpano.

SSTL:n prokuroorin toveri Vyshinskin syytöspuheessa, joka eilen julkaistiin lehdessämme, on annettu tyhjentävä analyysi päättyneestä oikeusjutusta, osoitettu kumoamattomilla faktoilla tuomittujen syyllisyys kataliin rikoksiin.

Tuomittujen vertaansa vailla olevat rikokset ovat trotskilaisuuden häpeällinen loppu. Ilmestymisensä ensipäivistä alkaen ovat trotskilaiset taistelleet proletaarista vallankumousta vastaan, Leninin-Stalinin puoluetta vastaan. Tämän taistelun päämääränä on ollut kapitalismin palauttaminen maahamme. Ei ole sellaista rikosta, ei sellaista taistelukeinoa, jota nämä fasismin agentit eivät olisi käyttäneet taistelussaan Sovettiliittoa ja kansainvälistä vallankumouksellista työväenliikettä vastaan.

Päättynyt oikeusprosessi ja toveri Vyshinskin syytöspuhe on repinyt trotskilaisilta vastavallankumouksellisilta kaikki naamarit, paljastanut fasismin agenttien inhoittavan pyövelin naaman. Mitä valtavampia ovat olleet sosialismin voitot maassamme, sitä raivoisammin ovat trotskilaiset vastavallankumoukselliset kyyt valaneet myrkyllistä sappeansa bolshevistista puoluetta ja sen leniniläis-stalinilaista KK vastaan. Oikeusprosessi osoitti, että trotskilaiset eivät ole muuta kuin joukkio fasisteille itsensä myyneitä roistoja. Taistelussaan puoluetta ja sovettivaltaa vastaan rakensivat trotskilaiset sovettivallan ensiaikoina toivonsa niihin vaikeuksiin, joita sosialistisen rakennustyön oli voitettava. Kun tämä ei toteutunut, liittoutuivat nämä konnat sosialismin vannoutuneimpien vihollisten kanssa, löivät veljenkättä fasisteille, näkivät ainoan mahdollisuuden katalien tuumiensa toteuttamiseksi sodassa SSTL:oa vastaan, toivoen tälle tappiota siinä.

Ei toteudu sosialismin vihollisten katalat haaveet. Ihana maamme puhdistuu trotskilaisesta saastasta, verisistä kansanvihollisista viimeistä myöten. Oikeusprosessissa osottautui, että on olemassa kolmas, oikeistoluopurien — jonka johdossa on Buharin — vastavallankumouksellinen ryhmä, joka on toiminut yhdessä trotskilaisten kanssa. "Minä palavasti tervehdin proletaarisen oikeuden tuomiota, joka täyttää kansan tahdon, lausui Seesjärven kolhoosin "Rabotshaja sila" kolhoosnikkojen miitingissä tov. Fedotov. Kansan viholliset ovat saaneet ansionsa mukaan. Mutta me emme saa rauhoittua. Me vaadimme oikeistoluopioiden — Buharinin, Rykovin, Uglanovin ym. — vastavallankumoukselliseen toimintaan osallistumisen tarkkaa tutkimista." Valtion turvallisuuden pääkomissaarin Nikolai Ivanovitsh Jezhovin johdolla tulevat meidän mainehikkaat tshekistimme yhdessä sovettimaan kansojen kanssa paljastamaan loppuun saakka tämänkin vastavallankumouksellisen joukkion ja asettamaan kansan viholliset syytettyjen penkille.

Sovettioikeus on antanut trotskilaisille bandiiteille ansaitun palkkansa. Trotskilaisen kyyn myrkyllinen pää maassamme on muserrettu. Mutta trotskismi — fasismin liittolainen ja agentti — jää vielä etumaisen ja progressiivisen ihmiskunnan kansainväliseksi uhkaksi, on bandiittien ja provokaattorien lähteenä, spionien ja murhamiesten pesäkkeenä, josta, kuin mustekalan lonkeroista, valuu myrkyllinen saasta Sovettiliittoa ja kansainvälistä vallankumouksellista työväenliikettä kohtaan. Päättynyt trotskilaisen "parallelisen keskuksen" oikeusprosessi vielä kerran osoittaa, miten välttämätöntä on mitä suurin valppaus joka hetki.

Luokkavihollisen kataliin yrityksiin häiritä sosialistista rakennustyötä, vastaavat maamme työtätekevät stahanovilaisen työn uudella nousulla, lujittavat maamme puolustuskuntoisuutta. "Korkeimman Oikeuden langettama tuomio on oikeudenmukainen — ilmoitti Petroskoin depon rataosan prikadiiri tov. Shestunov rautatieläisten miitingissä — isänmaan katalat pettäjät ovat sen ansainneet. Poistaaksemme sen vahingon, jonka fasismin agentit ovat maallemme aiheuttaneet, minä sitoudun tekemään osastoni stahanovilaiseksi".

Sosialismin asia, Leninin-Stalinin asia on voittamaton. Mahtavampana kuin koskaan ennen seisoo Sovettiliitto ihmiskunnan tulevaisuuden loistavana majakkana mätänevän kapitalistisen maailman keskellä, maailman, jossa vielä isännöivät fasistit ja heidän kätyrinsä. Raivotkoon ja kirkukoon sosialismin viholliset miten tahansa, niin ei ole sellaista voimaa, joka voisi estää sosialismin voittokulkua. Ja sen, joka asettuu sen tielle, joka tahtoo häiritä sen eteenpäin kulkua, sen proletaarisen revolutsion rautainen luuta pyyhkäisee ainiaaksi maan päältä.

Korkeimman oikeuden tuomio on miljoonien tuomio, meidän kukoistavan maamme mahtavan kansan tuomio, kansan, joka seisoo teräksisenä muurina sovettivallan, mainehikkaan bolshevistisen puolueen ja sen johtajien — suuren Stalinin ja hänen asekumppaniensa ympärillä.

Rahvas otobrijatshou priigovoran

Verhovnoin suuvvon voennoi kolleegie on antanut priigovoran trotskistoin-bandiitoin dielos. Tämän priigovoran on rahvas ottanut vastah suurel mielihyvyöl i kaikis kohtis meijän suurdu sotsialistitsheskoidu roodinua sidä privetsvuijah, kui privedsvuijah i SSSR:n prokurooran vyistupleeniedu suuvvos, tshekistoi i heijän slavnoidu rukovodiiteljua vernoidu lenintsua tovarishu Jezhovua.

Rahvas omis miitingois priimittylöis postanovleenielois sanotah oma suuttumus trotskitskoloi merzavtsoi kohtah i triebuijah shtobi niis olis puhtistettu kai miän suuri sylih tabuamatoi sotsialistitsheskoi roodinu, i shtobi vozduuhu jiäs puhtahembaksi. Rahvas triebuijah shtobi i dostalit vihaniekat olis löytyt i hävitetyt. Rahvas triebuijah shtobi pruavoit otshepentsat kui sanommo Buharin, Ryikov i Uglanov oldas azetetut suuvvon edeh vastuamah omis dielolois.

Tämä on rahvahan triebovaanie i tämä roiteh täytetyksi, kui rodjih täytetyksi i enne annettu triebovaanie.

Priigovoru kudaman on luadjin Verhovnoin suuvvon voennoi kolleegie, se on yhtel tien meijän muan rahvahan priigovoru. Rahvas omiz miitingois suurel shelaaniel otobrjaitshou tämän priigovoran i andau sen ual omat otobriteljnoit rezoljutsiet.

Tämä priigovoru ozuttau kaikel kogo muailmal meijän lujuttu. Tämä priigovoru ozuttau kaikil kontrevolutsionieroil, shtobi hyö ei tyngeteldas meijän muan dieloloih, shtobi hyö ei omua logahistu rozhua tungiettas vierahih dieloloih. Heil voiju kävvä ylen pahoin. Tämä priigovoru ozuttau i itshe juudal Trotskoil, shto olis äijiä parembi jättiä meijän mua rauhah, vetj yksikai häi ni kunne ei voi piästä siit priigovoras, kudai on annettu hänelleh i hänen lakeioil. Häi on rahvahan vihaniekku i häi ei piäse ni kunne siit priigovoras kudaman on rahvas hänelleh an danuh.

Kai trotskistkoit merzavtsat iäre meijän savodois, utshrezhdeenielois, i predprijaatielois shtobi heijän verizet kynnet ei piästäs liguamah meijän tsomuelaigua ni kul kohtal suurdu sotsialistisheskoidu stroitelstvua. Vot miittuine on meijän rahvahan yksimielinen triebovaanie.

Tämän rinnal kaiken miän muan rahvahan zobottu muan puolustusdieloih nishkoi kazvau i kazvau. Jogahine tahtou, shtobi miän mua olis hotjo miittumistahto meijän piäl napedeenies voittamatoi.

Jogahine suuren, oman, armahan roodinan hyväksi on valmis hotjo miittumih tahto dieloloih. Häi on valmis andamah hotj oman elaijan sen edeh, shtobi puolistua niidy zavojevaanieloi kuduat ollah kirjutetut meijän epoohan kallehimbah dokuumenttah — stalinskoih Konstitutsieh.

Rahvahan armahus suureh Stalinih nähte on rajatoi. Rahvahan paras tahto, rahvahan paras sana, rahvahan kai duumat i mielet ollah hänelleh, omah rodnoih Stalinih, ken on andanuh moizen elaijan kui meil nygöi on. Kus muijal on nengoine elaigu? Ni kus eulo, dani roite ei kuni ei itshe ruadajat tuldaneh valdah, kui meijän muas tuldih valdah vuuvvennu 1917.

Rahvas kui suuri i luja, kaikis popitkois murdamatoi, seiny astutah meijän armahan vozhdjan tov. Stalinin i hänen soratniekoin elaijan puolistamizeksi. Hyö ollah valmehet azettamah tämä seiny kaikkie merzavtsoloi vastah, oldahas hyö Germaanien libo Japoonien shpionoi, diversanttoi, terroristoi, libo heijän palkattuloi lakeiloi juudan, verisen antamuanan Trotskoin bandiittoi, kudamien välil nygöi emme näe eruo, kai ollah yhtenmoizet shliednat, i kaikil on yhtemmoizet stremljeeniet — azettua valdah meijän muas fashistat, kapitalistat, heijän piä mulljukat muretahes täh stljanoih seinäh, kui ollah murettu jo erähien alottelijoin.

Voinu valmistettih täh vuodeh rishkoi Eigchai heil kartit segavuttu vähäizel, mozhet heile pidäy muuttua koozirie, eigä tiettähäs hyvin shto, tuuzat ollah meil käzis, i koziringi muuttamine heidy ei auteta. Tuldaneh hotj i tän vuon, hotj i tänäpiän, kai meijän rahvahan, mnogonatsianaljnoi pereh, kai geroitsheskoi rahvas, kui yksi mies astummo omua, kallistu sotsialistitsheskoidu roodinua puoldamah. Vihaniekoin pidäy vaikui yksi dielo mustua, shto vojuitshemah emmo rubie meijän territooriel, vai heijän, kuspäi vihaniekat tuldaneh sie heijät i muzerdammo tomuksi. Meijän territoorie ei ole heih nishkoi. Meijän oma territoorie on kukkivan sotsializman stroitelstvah nishkoi.

Priigovoru on annettu ligahizel svora tukul. Priigovoru roiteh i niil ket oldaneh jo tietoil meil. No vihaniekat ollah hiitroit, heidy pidäy etshie joga sijas, heidy pidäy etshie lambahan nahkoih shuorivuonnu, heidy pidäy etshie maskan ual. I rahvahan oma bdiiteljnosti sen auttau luadjie muga, shto ni yhten maskan, ni yhten lambahan nahkan ual, ei jiä vihaniekkoi kudamat astutah meidy i meijän stroiteelstvua vastah.

Vie korgiembal nostammo silmyterät i tarkkah etshimmo vieaniekkoin jättiet, slodjeit i heijän puolistajat. Hävitämmö kai ken nouzou rahvastu vastah, ken izmeniu omua roodinua.

Vie korgiembal meijän jogahizen bdiiteljnosti i sen kavotji hävitämmö hiitroit, no ylen merskoit vihaniekat loppuhsah

Korkeimman Oikeuden tuomio — kansan tuomio

Petroskoin työtätekevien valtava demonstratsio

Kolonna toisensa jälkeen marssivat Petroskoin työtätekevät eilen Lokakuun 25 päivän torille asettuen Leninin patsaan ympärille. He saapuivat lausumaan yhteisen, jyrisevän sanansa kaikille sovettivastaisille aineksille, hyväksymisensä SSSR:n Korkeimmalle oikeudelle, sen langettaman, oikeudenmukaisen tuomion johdosta trotskilaisille fasistien kätyreille.

Avatessaan tuhatlukuisen kokouksen, sanoi kaupunkikomitean sihteeri tov. **Hirvonen**, että demonstratsio on organisoitu Petroskoin eri työlaitosten työläisten kokousten vaatimuksesta.

Useista pienemmistä kokoonpantu suuri torvisoittokunta mahtavasti soitti Internatsionalen säveleet. Mikrofoonin luo astui Karjalan bolsheviikkien johtaja tov. **Irklis**. Raikuivat suosionosoitukset.

Syvällisin, yksinkertaisin sanoin puhui tov. Irklis siitä historiassa ennenkuulumattomasta isänmaan petoksesta, minkä ovat maassamme suorittaneet kansanvihollisen Trotskin hengenheimolaiset, ihmishylkiöt.

Hän puhui suunnattomista sosialismin voitoista maassamme, jotka me olemme saavuttaneet siitä huolimatta, että nämä kyyt ovat koettaneet häiritä meitä.

Puheensa lopussa tov. Irklis totesi, että meitä eivät ole mitkään viholliset kyenneet lannistamaan, eivätkä tule sitä tekemään vastaisuudessakaan, sillä historia on määrännyt kaikki sosialismin, uuden ihmiskunnan viholliset tuhoutumaan.

Jälleen soivat torvet, raikuivat hurraa-huudot teräksiselle bolshevistiselle puolueelle, nerokkaalle, rakastetulle toveri Stalinille ja hänen työtovereilleen, järkähtämättömille bolsheviikkijohtajillemme sosialistisen rakennustyön päälojen komentajille.

Astuu esiin stahanovilainen veturinkuljettaja, ordenisti tov. **Shapozhnikov**, Kirovin rautatieltä.

— Konnat aikoivat pysähdyttää meille kalleimman, rakastetuimman ihmisen, toveri **Stalinin** sydämen — sanoi hän.

He silpoivat meidän parhaita rautatieläisiämme ja valmistautuivat vielä hirvittävimpiin rikoksiin, mutta rautaisen narkoomimme tov. **Kaganovitshin** johdolla me kuljimme siitäkin huolimatta voitosta voittoon ja tulemme kulkemaan edelleenkin.

Minun toverini, Kirovin rautatien työläiset, pyysivät minun sanomaan täällä kokouksessa oleville työtätekeville, puolueen ja hallituksen jäsenille, että me, Kirovin rautatien työntekijäkollektiivi olemme millä hetkellä tahansa valmiit, ensimmäisestä kutsusta, jos maan etu sitä vaatii, lähtemään rinnoillamme puolustamaan kallista sosialistista isänmaatamme. Ja me tulemme taistelemaan niin, ettei yksikään sosialismin vihollinen, fasisti-interventti astu jalallaan pyhälle sovettimaallemme.

Eläköön mainehikas bolshevistinen puolueemme! Eläköön kallis isämme, ystävämme ja opettajamme toveri Stalin! Eläköön mainio NKVD ja sen pääkomissaari tov. **Jezhov**.

— Roistot aikoivat hävittää onnellisen elämämme — sanoi puna-armeijalainen tov. **Saitzev**. — Korkein Oikeus tulkitsi oikein kansan vaatimuksen, tuomiten roistot kuolemaan. Koettakoot trotskilaiskonnat miten tahansa, valmistakoot fasistit sotaa millä keinoilla tahansa, me tulemme järkähtämättä seisomaan rauhan vartiossa, sosialistisen isänmaamme kamaralta me tulemme pyyhkäisemään viimeistä myöten fasistiset sota-agressorit, jos he maahamme sorkkansa pistävät.

Tietäkööt fasistit ja heidän koiransa, että Sovettimaan rajoilla seisoo Punainen armeija, joka ei tunne häviöitä, se tuntee vain voittoja.

Eläköön onnellinen sovettimaan kansa! Eläköön voittojemme tae, bolshevistinen puolue ja sen johtaja, aikamme suurin ihminen, toveri Stalin!

Suksitehtaan stahanovilainen tov. **Rintala** lausui suksitehtaan työläisten täydellisen hyväksymisen Korkeimman Oikeuden langettaman tuomion johdosta trotskilaisten fasistien agenttien jutussa.

— Sen ohella, että me hyväksymme tuomion, tulemme me edelleen, entistä voimakkaammin kasvattamaan itseämme poliittisesti ja tuotannossa taistelemaan korkeiden stahanovilaisten tulosten puolesta, entistä enemmän rikastuttaaksemme maamme ja kansamme elämää.

Me tulemme edelleenkin tiiviinä kollektiivina seisomaan puolueemme ympärillä ja sen johdolla lakaisemaan sosialistiselta maaltamme viimeisenkin kansanvihollisen ja sen agentin.

Viimeisen puheenvuoron käytti kaupungin intelligenssin puolesta lääkäri tov. **Beljajev.** Hän puhuu miten epätoivoiselle pohjalle olivat kurjat trotskilaiset bandiittikoirat perustaneet tulevaisuutensa. Heillä ei ollut minkäänlaista jalansijaa meillä kansajoukoissa. He ojentautuivat hajallelyödyn kulakiston jätteisiin. Tämä selvittääkin, että heidän tuhonsa oli kiertämätön.

Puheensa lopussa kutsui tov Beljajev taisteluun kommunismin puolesta, mikä kutsu otettiin vastaan raikuvin suosionosoituksin ja hurraa-huudoin.

Lopuksi kaupungin nuorisokomitean sihteeri tov. **Dildjonkin** luki päätöslauselmaprojektin, jonka puolesta nousi koko suuren torin laajuinen meri käsiä. Sama viha täytti Petroskoin tuhansien työtätekevien mielet ja yksimielisesti he vielä kerran hyväksyivät Korkeimman Oikeuden antaman tuomion, joka on koko sovettikansan tuomio.

K. L.

Toveri P. A. IRKLISIN puhe

Toverit työläiset ja työläisnaiset, **toverit rautatieläiset, toimitsijat, insinööri-teknilliset työntekijät**, opettajat ja toverit puna-armeijalaiset! Me olemme tänään kokoontuneet tänne torille tasavaltamme keskuksessa, sanoaksemme proletaarisen sanamme **SSSR:n** Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion antaman tuomion johdosta trotskilaisten bandiittien, spionien, diversanttien, synnyinmaan pettäjien, fasismin agenttien jutussa.

Me kaikki hyväksymme täydellisesti oikeudenmukaisena Korkeimman Oikeuden tuomion, sillä se heijastaa äärettömän Sovettiliittomme 170-miljoonaisen kansan mielialaa. Se heijastaa Sovettikansan pyhää vihaa Synnyinmaan pettureita vastaan, fasismin verisiä liittolaisia vastaan — Pjatakovia, Radekia, Sokoljnikovia, Serebrjakovia ja heidän inhoittavia kumppaneitaan vastaan, jotka kymmenien vuosien aikana ovat taistelleet Leninin-Stalinin puoluetta vastaan, proletariaatin diktatuuria vastaan.

Vuonna 1917 Venäjän työtätekevät kommunistisen puolueen johdolla, suurien kansan johtajien t.t. Leninin ja Stalinin johdolla nujersivat tsaarivallan ja pystyttivät proletariaatin diktatuurin.

Kansalaissodassa kapitalisteja ja tilanherroja vastaan ryysyisenä, repaleisina ja puolinälkäisinä taistelivat työläiset ja talonpojat Lokakuun sosialistisen vallankumouksen saavutusten puolesta, murskaten valkokaartilaiset ja interventit.

Kahden stalinilaisen viisivuotisen tuloksena me olemme rakentaneet uuden, sosialistisen yhteiskunnan, luoneet onnellisen ja iloisen elämän.

Meidän maastamme on tullut kaikkein mahtavin, kaikkein etumaisin maa maailmassa. Se on rikastunut uusilla mahtavilla sähköasemilla, tehtailla ym.

Mutta mitä enemmän me olemme kasvaneet ja menneet eteenpäin, sitä kärkevämmäksi on tullut lyödyn, mutta ei loppuun saakka murskatun luokkavihollisen viha meitä kohtaan. Sitä julmistuneemmaksi tuli trotskilainen roistojoukko — tuo kansainvälisen vastavallankumouksen etujoukko.

Kapitalismin restauratsio-ohjelma on aina ollut trotskilaisuuden ohjelma. Trotskilaiset ovat aina tietoisesti liioitelleet vaikeuksiamme, ja kun kommunistinen puolue kutsui joukkoja vaikeuksien voittamiseen, niin halveksitut trotskilaiset joka kerta yrittivät kääntää työväenluokan pois oikealta leniniläis-stalinilaiselta tieltä.

He ovat käsittäneet mainiosti että tietenkään heidän ei pidä mennä kansan keskuuteen kapitalistisen järjestelmän palauttamisohjelmineen. He menivätkin hakemaan apua fasistisilta hallituksilta, ulkomaalaisilta vakoiluosastoilta.

Näin heistä tuli synnyinmaan pettureita, spioneja, diversantteja ja murhaajia. He halusivat Saksan ja Japanin fasismin avulla valloittaa vallan Sosialismin maassa, palauttaakseen kapitalismin.

Oikeusprosessi osoitti, miten ennenkuulumattomaan petturuuteen vajosivat lahjottavat trotskilaiset epäsikiöt.

Trotskilaisuus on meillä SSSR:ssä tapettu. Patenteeratuimmat trotskilaisuuden päämiehet ovat menneet hautaan. Mutta juudas-Trotskij on vielä elossa. Hän häärii saksalaisten fasistien ympärillä ja mobilisoi vastavallankumouksellisia voimia taistelua varten SSSR:ää vastaan.

Tietäkööt vihollisemme, että me kykenemme suoriutumaan kaikista vastavallankumouksellisista epäsikiöistä. Takeena siitä ovat mainehikkaat tshekistimme suuren Stalinin lähimmän taistelukumppanin — toveri Jezhovin johdolla. Takeena siitä ovat Leninin-Stalinin puolueen ja toveri Stalinin ympärille monoliittisesti tiivistyneet Sovettiliiton työtätekevät.

Minkälainen johtopäätös meidän on tehtävä sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessista?

Meille on välttämätöntä mitä suurin valppaus, sitäkin suuremmalla syyllä, kun Saksan fasistit ja Japanin imperialistit voimaperäisesti valmistautuvat sotaan meidän sosialistista synnyinmaata vastaan. Se ei heille milloinkaan onnistu. Maailmassa ei ole sellaista voimaa, joka voisi hävittää suuren Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton.

Meistä on jokainen millä hetkellä tahansa valmis rinnoin suojelemaan saavutuksiamme sosialismin rakennustyössä ja Leninin-Stalinin puolueen suurta asiaa.

Kuolema ja halveksuminen trotskilais-zinovjevilaisille bandiiteille!

Eläköön Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton mahti!

Eläköön monimiljoonainen sovettikansa!

Eläköön sosialistinen vallankumous koko maailmassa!

Eläköön rakastettu johtajamme, opettajamme ja ystävämme — toveri Stalin! **(Tov. Irklisin viimeiset sanat peittyvät yleiskaupunkilaisen miitingin osanottajien myrskyisiin suosionosoituksiin ja "hurraa"-huutoon rakkaan Stalinin kunniaksi.)**

Päätöslauselma

HYVÄKSYTTY PETROSKOIN TYÖTÄTEKEVIEN YLEISKAUPUNKILAISESSA MIITINGISSÄ HELMIKUUN 1 PÄIVÄNÄ v. 1937

Yhdessä koko Karjalan kansan ja Sovettimaan monimiljoonaisen kansan kanssa Petroskoin kaupungin työtätekevät tervehtivät ja hyväksyvät proletaarisen oikeuden oikeudenmukaisen tuomion parallelisesta trotskilaisesta keskuksesta olevien spionien, murhaajien ja synnyinmaan pettäjien fasistiselle bandille. Oikeuden tuomio on meidän tuomiomme.

Korkeimman Oikeuden edessä olivat Pjatakov, Radek, Sokoljnikov ja muut sekasikiösankarit juudas-Trotskin likaisesta ja verisestä joukkiosta. Katalampaa, mädänneempää, tuhottavampaa ja petomaisempaa bandia ei maailma ole vielä tuntenut.

Mitä suurimman suuttumuksen tunne, syvän vihan ja halveksumisen tunne valtasi jokaisen meistä, niinkuin suuren synnyinmaamme kaikki rehelliset kansalaiset. Korkeimman Oikeuden eteen avautui trotskilaisten bandiittien rikoksien inhoittava kuva.

He halusivat palauttaa kapitalismin maassamme, "tasoittaa" SSSR:n järjestelmän fasistisen Saksan mukaan.

He halusivat muuttaa SSSR:n Saksan ja Japanin imperialismin siirtomaaksi, "luovuttaa Saksalle Ukrainan, ja Primorjen ja Amurjoen alueet Japanille".

He halusivat luovuttaa tehtaat kapitalisteille, uudestisynnyttää kapitalistisen kilpailun ja eksploatatsion, uudestisynnyttää työttömyyden ja työväenluokan kurjuuden.

He halusivat laskea hajalle kolhoosit, likvidoida sovhoosit ja kone-traktoriasemat, luovuttaa kulakeille traktorit, kombainit ja autot, istuttaa kulakki — kansan nylkijä — sovettitalonpojan niskalle.

He halusivat pystyttää fasismin diktatuurin, SSSR:n miljoonien työläisten ja talonpoikien verellä maksaa Saksan ja Japanin avusta.

He valmistelivat ja suorittivat työläisten ja puna-armeijalaisten murhia ja myrkyttämisiä, he harjoittivat spionaashia, räjäyttelivät kaivoksia ja tehtaita, suistivat junia raiteilta.

He murhasivat unohtumattoman Sergei Mironovitsh Kirovimme, tekivät murhayrityksiä johtajiamme vastaan, rakastettua Staliniamme vastaan.

Heidän rikoksillaan ja veriteoillaan ei ole rajoja. He, kolminkertaisesti halveksitut, Saksan fasismille ruumiinsa ja sielunsa myyneet, eivät häikäilleet mitään, he käyttivät hyväkseen kriminaalibandiittien, fasististen kidutuskammioiden, imperialististen vastavakoilujärjestöjen keinoja ja keskiaikaisen inkvisitsion otteita.

Mutta kansanvihollisen laskivat väärin. Mainehikkaat tshekistit yhden parhaimman stalinilaisen, tov. Jezhovin johdolla ottivat itse teosta kiinni murhaajien halveksitun bandin. Sovettioikeus on antanut oikeudenmukaisen tuomion — koko sovettikansan tuomion.

Maailmassa ei ole sellaisia voimia, jotka voisivat riistää meiltä saavutetun, riistää meiltä synnyinmaamme.

Yhtenä me kaikki rinnoin suojelemme sosialistisen maamme jokaista verskaa, omin rinnoin suojelemme johtajia ja suuren Stalinin johdolla, murskaten kaikki tieltämme, kuljemme varmoina kommunismiin.

Eläköön ja kukoistakoon sosialistinen synnyinmaamme!

Eläköön johtajamme ja opettajamme, koko työtätekevän ihmiskunnan ystävä toveri Stalin!

Bandiitit ovat saaneet ansionsa mukaan

Päivällisväliajalla Onegan tehtaan kaikkien työosastojen työläiset kokoontuivat miitinkiin, joka oli omistettu SSSR:n Korkeimman Oikeuden päätökselle trotskilaisen vastavallankumouksellisen keskuksen asiassa.

— Nämä villiintyneet pedot tultuaan aikoinaan lyödyiksi avoimessa taistelussa, ryhtyivät viimeiseen epätoivoiseen tuhotoimintaan puolueemme ja sovettivallan mahtia vastaan, rakastettujen johtajiemme elämää vastaan. Kaikesta sydämestäni yhdyn Korkeimman Oikeuden päätökseen, — puhui mekaanisen verstaan stahanovilainen tov. **Remjannikov**.

— Maamme Korkeimman Oikeuden päätös vastaa koko maamme kansan tahtoa. Diversio- ja murhatekojen suorittajat ovat ansainneet sen, että heidät tuhotaan, — korostivat puheenvuoroissaan pajaosaston stahanovilaiset **Shemjakin, Miroljubova, Lauk** ym.

Lukuisissa puheenvuoroissaan työläiset ja työläisnaiset ilmaisivat täydellisen hyväksymisensä Korkeimman Oikeuden päätöksen suhteen.

Päätöksessään tehtaan työläiset ottavat sitoumuksen työskennellä vielä paremmin, kohottaa työntuottavaisuutta ja menestyksellisesti täyttää v. 1937 tuotantoplaanin. He lupaavat kohottaa revolutsionistista valppautta.

T—si.

Muuta tuomiota ei voi olla

Tammikuun 30 päivänä kokoontui Petroskoin leipätehtaan ruokalaan työstä vapaana olevia työläisiä kuuntelemaan radioitse Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion langettamaa tuomiota trotskilaisen keskuksen asiassa.

— Muuta tuomiota ei voi olla — ilmaisi puheessaan kaikkien mielipiteen vuoromestari **Baikov.** Oikeuden langettamalla tuomiolla tulevat fasismin halveksitut agentit, bandiitit ja murhamiehet tuhotuiksi. Epäilemättä hyväksyvät Sovettiliiton ja koko maailman työtätekevät tämän tuomion.

Korkeimman Oikeuden langetettamaa tuomiota tervehditään

Muunjärven Lahti, 31 (Karel-TASS). Tammikuun 30 päivänä kokoontui klubille väkirikas miitinki, jossa luettiin Korkeimman Oikeuden langettama tuomio isänmaan petturien asiassa. 300 osanottajaa käsittävä miitinki ilmaisi suuren tyytyväisyyden tuomion johdosta.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 28 päivän iltaistunto

Puolustajan tov. BRAUDEN puhe

Puheenjohtaja: Puheenvuoro on syytetty Knjazevin puolustajalla toveri Braudella.

Braude: Toverit tuomarit, minä en aio peitellä teiltä sitä poikkeuksellisen vaikeata, ennenkuulumattoman raskasta asemaa, jossa on puolustaja tässä asiassa.

Mutta, toverit tuomarit, sovettilain tahdosta, stalinilaisen Konstitutsion tahdosta, mikä turvaa jokaiselle syytetylle, suoritetun rikoksen raskaudesta riippumatta, oikeuden puolustukseen, on meidän kansalais- ja ammattivelvollisuutemme auttaa tämän oikeuden toteuttamisesta niitä syytettyjä, jotka ovat tahtoneet käyttää tätä oikeutta hyväkseen puolustuksessa.

Minä puolustan Knjazevia, rautatien päällikköä, joka Japanin vakoilujärjestön eduksi suisti kiskoilta junia työläisineen ja puna-armeijalaisineen.

Toveri Braude sanoi, että Knjazev on suorittanut mitä raskaimpia rikoksia. Mutta perus syyllinen on se, joka on trotskismiksi nimitettävän katalan ilmiön luoja, Trotskij. Knjazev oli ainoastaan täytäntöönpanija. Hänellä ei ole monivuotisen taistelun kokemusta puoluetta vastaan, niinkuin on monilla syytetyistä, jotka istuvat hänen kanssaan samalla syytettyjen penkillä. Hän on itseasiassa nuori trotskilainen.

Knjazevilla oli vissejä epäilyjä v. 1930, mutta silloin hän kieltäytyi liittymästä trotskilaiseen järjestöön, johon häntä veti syytetty Turok. Samana vuonna kävi neuvotteluja hänen kanssaan herra H..., pyrkien värväämään Knjazevin työhön Japanin vakoilujärjestön hyväksi. Knjazev vastasi hänelle kategoorisen jyrkällä kieltäytymisellä, mutta siitä tapauksesta ei puhunut kenellekään.

Ja niinpä sitten neljän vuoden kuluttua Knjazevin luo tuli Turok jälleen ja taas asetti Knjazevin eteen kysymyksen, että liittyisi trotskilaiseen järjestöön. Turok sanoi: Minä olen tietoinen niistä keskusteluista, niistä ehdotuksista, joita teki sinulle japanilainen spioni v. 1930, ja jos sinä et liity trotskilaiseen järjestöön, niin minä sinut annan oikeuteen ja niin peitettynä trotskilaisena kuin spioninakin. Samalla metoodilla puolen vuoden kuluttua herra H... värväsi Knjazevin Japanin vakoilujärjestön työhön.

Missä minä vielä näen sellaisia momentteja, jotka antavat perusteen hänen osansa lieventämiseksi? Se on syyllisyytensä täydellinen ja todella avosydäminen tunnustaminen.

Illusiot on hävitetty... Jälellä ovat tosiasiat koko alastomassa inhoittavuudessaan. Muka johtajien asemassa, joiden mukana Knjazev kulki, syytettyjen penkillä osottautuvat olevan poliittiset vararikkoutuneet ja petturit koko säälittävässä alastomuudessaan. Tämä hirvittävä Turok ei voi olla poistyöntämättä vastavallankumouksen löyhkästä myös sellaisia ihmisiä, kuin Knjazev, huolimatta heidän välittömien rikostensa raskaudesta.

Haluaisin uskoa Knjazevin tunnustusten vilpittömyyteen. Ja tämä antaa minulle oikeuden pyytää teitä käsittelemään kysymyksen mahdollisuudesta säilyttää Knjazeville elämä.

Puolustajan tov. KAZNATSHEJEVIN puhe

Puheenjohtaja: Puheenvuoro on syytetty Arnoldin puolustajalla — puolustajain kollegion jäsenellä toveri Kaznatshejevilla.

Kaznatshejev: Toverit tuomarit, hirvittävä on petoksen ja kavalluksen kuva, joka avautui eteemme näiden muutamien päivien aikana. Mittaamaton on syytettyjen penkillä istuvien syyllisyyden paino. Sovettiliiton kansanjoukkojen viha on ymmärrettävä. Rajattoman vakuuttavina ja selvinä paljastuivat täällä oikeudessa niin itse trotskilaisen järjestön työ, kuin myös metoodit, joita se sovellutti vetääkseen joukkoonsa. Tämän asian faktillinen puoli on tullut selville ei ainoastaan asiasta syytettyjen tunnustuksilla, vaan myös sen todistusaineiston paljouden kautta, mikä on teidän käytettävissänne, niiden perustelujen piiri, joita voisi esittää huomioitavaksenne, niiden aiheiden piiri, joita voitaisiin esittää tuon tai toisen tässä asiassa syytetyn syyllisyyden huojentavina momentteina, — supistuu erittäin suuresti.

Ensisilmäyksellä tuntuu käsittämättömältä, miten tapahtui, että Arnold, jolla tosiasiallisesti puhuen ei aikaisemmin ollut minkäänlaista poliittista orientatsiota, tuli sellaisten ihmisten apuriksi, joilla on poliittisen kaksinaamaisuuden suuri aktiivi useiden vuosien ajalla.

Todisteluissaan Shestov kyynillisesti kertoo siitä, miten hänen täytyi vetää järjestöön Arnold. Hän sanoo: "Minä häntä ruokin alituisesti. Minä hänet kiinnitin laittomasti Insnabin muonitukseen, minä autoin häntä aineellisesti, minä huolehdin hänen perheestään. Minä otin selvää hänen epäsuotuisasta menneisyydestä ja uhkailin häntä". Näiden uhkailujen vaikutuksesta Arnold liittyi järjestöön.

Arnoldilta vaadittiin itseuhrautumista. Arnold antoi tiukan lupauksensa uhrata itsensä. Arnoldin arkuudesta, siinä, että hän yritti pettää trotskilaisen järjestön, voidaan huomattavassa määrin etsiä syytä siihen, että terroristiset teot eivät tulleet suoritetuksi. "Minä säikähdin enemmän, kuin milloinkaan ennen elämässäni..." "Minä en halunnut kuolla tai jäädä ontuvaksi". Kas nämä motiivit johtivat Arnoldia.

Meidän eteemme kiertämättömästi nousee kysymys: tekikö Arnold edes yhtään yritystä poistuakseen tästä järjestöstä, katkaistakseen välinsä sen kanssa. Jos hänellä sellaisia yrityksiä todella oli, niin ne ovat tässä tapauksessa jonakin huojennuksena ja joka tapauksessa sellaisina mitkä tulee ottaa huomioon, ratkaistessa kysymystä hänen tulevasta kohtalosta. Asiasta me tiedämme, että Arnold matkusti Tashkenttiin, matkusti Moskovaan, että hän katkaisi välinsä Tsherebuhinin kanssa. Me tiedämme, että tämä poistuminen on todistettavissa.

Toverit tuomarit, niin surkuteltava kuin onkaan syytetty Arnoldin ulkomuoto, niin minusta tuntuu, että tämä samainen Arnold, joka alkoi elämänsä kulkuruudessa, on tietysti suuressa määrin traagillisen petoksen uhri, josta täällä puhui syytetty Boguslavskij.

Arnold on trotskilaisten kenraalien petoksen eräs uhreista.

Asian todistussituatsio on aivan selvä. Mutta minusta tuntuu, että kaikkien trotskilaisten järjestöjen jäsenten, niin syytettyjen penkillä istujain kuin ei-istujain, keskuudessa syytetty Arnold on yksi vähäpätöisimpiä persoonoita, ja hän kuuluu niiden sarjaan, jotka voivat olla ainoastaan käytäntöönpanijoina tästä järjestöstä. On sanottava, että vastaavaa poliittista kasvatusta hän ei ole saanut. Ja viimeisen poliittisen opetuksen hän sai tässä prosessissa.

Sallikaa minun, toverit tuomarit, ajatella, että kun te neuvotteluhuoneessa tulette ratkaisemaan kysymystä Arnoldin kohtalosta, siitä, elääkö Arnold edelleen vai eikö elä, niin te otatte huomioon kaikki nämä momentit.

Kas tähän, toverit tuomarit, sisältyy minun pyyntöni

Tammikuun 29 päivän aamuistunto

Puolustajan tov. KOMMODOVIN puhe

Puheenjohtaja: Puheenvuoro on syytetty Pushinin puolustajalla — puolustajain kollegion jäsenellä toveri Kommodovilla.

Kommodov: Taistelu sovettivaltaa vastaan, toverit tuomarit, kuten te tiedätte, alkoi heti tämän vallan tultua. Taistelu oli raskasta, sitkeätä. Vihollinen murskattiin.

Nämä voitot supistivat vihollisten piiriä, laajensivat ystävien piiriä. Kaukonäköisimmät, rehellisimmät käsittivät, että jos sovettivaltaa ei voi kukistaa asevoimalla, jos kansantalous ei hajonnut vaikeuksien painon alla, niin siis tämä valta juurineen meni kansan elämän sisälle. Mutta murskatun luokkavihollisen jätteet eivät riisuneet aseitaan.

Alkoivat trotskilaisen oppositsion fraktsiooniset esiintymiset, joista täällä puhui valtiollinen syyttäjä. Aivan alusta alkaen nämä trotskilaisen oppositsion esiintymiset muuttuivat kaikkien vastavallankumouksellisten voimien keskittymispisteeksi. Kaiken väriset vastavallankumoukselliset arvioivat trotskismin ei ainoastaan toivona sovettivallan kaatumiseen, vaan myös toivona kapitalismin restauratsioon.

Toveri Vyshinskij oli syvästi oikeassa, kun hän luonnehti tämän taistelun kahden systeemin väliseksi taisteluksi. Tämä on kahdenlaisen maailmankatsomuksen taistelu, ja sellaiseksi se on jäänyt viime päivään asti. Koska tuotantosuhteiden aikaisemman systeemin aktiivisimpana puolustajana niiden huonoimmassa ilmenemismuodossa on nykyään fasismi, niin tästä tulee ymmärrettäväksi, miksi fasismi ojensi kätensä trotskismille ja trotskismi fasismille, ja ne solmivat liiton yhteistä eksploateerausta, väkivaltaa ja orjuutusta varten.

On ymmärrettävä meitä. Meillä ei ole helppoa. Jos me, puolustajat, tässä prosessissa tulemme pyytämään teitä, toverit tuomarit, perääntymään tuohon tai toiseen syytettyyn nähden siitä korkeimmasta rangaistuksesta, jonka esitti valtiollinen syyttäjä, niin se ei tapahdu perusteilla, jotka ovat rikoksen luonteessa tai syytetyn henkilöllisyydessä, vaan niissä perusteissa, jotka johtuvat itse Sovettiliiton voiman, mahtavuuden ja mahdin tosiasiasta. Ja tämä on meidän perustelumme puolustuksessa. Tähän perusteluun puolustus minun puolustamaani Pushiniin nähden tulee, pohjautuen myös hänen pienempään osuuteen hänen omassa järjestössään. Minä en voi hyväksyä sitä, että kaikki syytetyt asetettaisiin ominaispainonsa nähden samalle laudalle.

Toveri prokuroori kuulustellessaan Pushinia täällä oikeudessa kysyi häneltä: "Entä tiesittekö te "parallelisen" keskuksen olemassaolosta?"

Pushin vastasi: "Minä en tiennyt". Ja tähän voidaan uskoa, sillä eihän hän yhdenkään johtohenkilön kanssa ollut yhteydessä välittömästi. Hän ei ollut tietoinen kaikista niistä direktiiveistä, joita toteutti keskus.

Älkää unohtako, toverit tuomarit, että hirvittävien ilkitöiden meressä Pushinilla on vielä yksi valopilkku. Hän ei ollut mitään tietä, ei yksistään välitöntä, vaan myös välillistä tietä yhteydessä sen direktiivin kanssa, jonka mainitsemisesta hyytyy veremme. Minä tarkoitan terroristisia tekoja.

Me, puolustajat, tässä prosessissa murusittain sanan kirjaimellisessa mielessä voimme koota myönteisen tuohon tai toiseen syytettyyn nähden. Näitä murusia Pushinin asiassa minä näen siinä, että hänen ominaispainonsa trotskilaisessa järjestössä oli vähemmän huomattava. Mutta minun on sanottava enemmän. Kaiken sen, mikä muodostaa hänen syyllisyytensä sisällön ja esineen, on hän itse antanut lokakuun 22 p:nä kuulusteluissa, hänen vangitsemispäivänä, jotapaitsi kaikkine yksityiskohtineen. Vangitsemisensa jälkeen jonkun tunnin kuluttua hän kirjoitti omakätisen kirjeen, ja hän kertoi kaiken, jotapaitsi niin yksityiskohtaisesti, jotta se ei jätä minkäänlaista epäilystä näiden tunnustuksien tosiperäisyydestä, rehellisyydestä ja avomielisyydestä.

Sallikaa minun huomauttaa teille yhdestä tapauksesta. Me tiedämme, että suuressa rakennustyössä on uudestikasvanut paljon ihmisiä. Täällä kerrottiin traagillinen tapaus insinööri Bojarshinovin osalta. Minä muistan hänet erittäin hyvin. Hän seisoo edessäni elävänä, Shahtinskin prosessissa. Hän oli silloin tuholainen. Mutta te näitte millä rehellisyydellä, millä avomielisyydellä tämä entinen tuholainen muuttuu erinomaiseksi sovettityöntekijäksi. Prosessin aikana minä luin hänen työtoveriensa lausuntoja hänestä. He kirjoittivat ymmärrettävällä kauhulla siitä hirvittävästä ilkityöstä, mikä tapahtui Siperiassa, jolloin tämä entinen tuholainen, josta tuli rehellinen työntekijä, tuli kuorma-auton ruhjomaksi.

Kuka tietää, ehkä se omakätisesti kirjoitettu kirje, jonka heti ensitunteina vangitsemisensa jälkeen Pushin kirjoitti, ne tunnustukset, jotka hän antoi, seikkaperäiset ja avosydämiset tunnustukset, esiintyivätkin sen sisäisen murroksen kaikuna, mikä oli havaittavissa ennemmin.

Minä huomautan, että Pushin faktillisesti erosi trotskilaisten työstä jo syksyllä v. 1935. Toveri Vyshinskij kysyi — ehkäpä siksi, että te ette saaneet tehtävää? Olkoon vaikkapa siksi, mutta hänellähän oli mahdollisuus ilmaista omaa alotettaan. Kun hän heinäkuussa v. 1936 saapui Kamenskin kombinaatille ja kohtasi siellä ihmisiä, joita hän itse oli värvännyt trotskilaiseen järjestöön, hän vain kaukaa, ohimennen heitä tervehti, hän ei halunnut puhua tuholaisuudesta. Tätä juttua ei esitetty täällä oikeudessa, se on riittävästi toistettu tammikuun 17 päivänä v. 1937 hänen antamissa todistuksissaan. Tämä pikkuasia on tärkeä kyseessäolevien tunnustuksien rehellisyyden luonnehtimisen mielessä, niiden oikean arvioinnin mielessä. Viime vuodelta te ette löydä mistään yhtään momenttia, joka voitaisiin kriminalisoida Pushinille ei tuholaisuuden linjalla eikä tietojen ilmiantamislinjalla. Tämä on myös myönteinen momentti.

Minä ajattelen, että tämä pienten myönteisten piirteitten summa antaa minulle oikeuden pyytää, ja teille oikeuden, ehkä tyydyttää minun pyyntöni, perääntyä siitä korkeimmasta rangaistuksesta, jota Pushiniin nähden valtiollinen syyttäjä esitti.

Syytetty PJATAKOVIN loppupuheesta

Kansalaiset tuomarit, minä kieltäännyn puolustuspuheesta, sillä että valtiollinen syytös oli oikea tosiasiain todistelun mielessä, se oli oikea myös minun rikokseni määrittelyn mielessä. Mutta minä en voi hyväksyä, minä en voi yhtyä valtiollisen syyttäjän yhteen vakuutteluun: se on se, että minä nytkin olen trotskilainen. Totta, minä olin trotskilaisena monien vuosien ajan. Käsi kädessä minä kuljin yhdessä trotskilaisten kanssa, mutta ainoana motiivina, ainoana, joka pakoitti minua tekemään ne tunnustukset, joita minä tein, se oli halu, vaikkapa nyt, vaikkapa liian myöhään, vapautua iljettävästä trotskilaisesta menneisyydestäni

Ja siksi minä käsitän, että minun tunnustus, kertomus siitä toiminnasta — katalasta, vastavallankumouksellisesta, rikollisesta työstä, jota suoritin minä ja jota suorittivat minun kanssarikolliset, — että se aikaansa nähden tapahtui liian myöhään tehdäkseen henkilökohtaisesti minulle siitä minkäänlaisia käytännöllisiä johtopäätöksiä. Mutta älkää riistäkö minulta oikeutta sen käsittämiseen, ainoastaan oikeutta tietoisuuteen siitä, että vaikka liiankin myöhään, niin minä kuitenkin tämän roskan, tämän inhon itsestäni heitin pois.

Eihän, kansalaiset tuomarit, minulle ole kaikkein raskainta se tuomio, oikeutettu tuomio, minkä te annatte. Se on tunnustus ennenkaikkea itseä varten, tunnustus kuulustelussa, tunnustus teille ja tunnustus koko maalle, että minä osottauduin olevan kaiken edelläkäyneen rikoksellisen maanalaisen taistelun tuloksena vastavallankumouksen itse keskustassa, — kaikkein iljettävimmän, katalan, fasististyyppisen, trotskilaisen vastavallankumouksen keskustassa

Olisi väärin ajatella, että silloin kun alkoi minun trotskilainen työskentelyni, minä tiesin, mihin tämä kaikki johtaa. Olisi väärin ajatella — tämä ei pienimmässäkään määrin vähennä minun objektiivisia rikostekojani — mutta olisi väärin ajatella, että minä subjektiivisesti asetin itselleni vastavallankumoukselliset tehtävät ja käsitin, mihin inhon ja rikoksen suohon me loppujen lopuksi tulemme.

Niin, minä tein yhden yrityksen irtautua trotskismista. Se oli vv. 1928—30, ja tämä yritys ei tullut viedyksi loppuun asti. Minä en viskannut päältäni menneisyyden kaikkia jätteitä, jäi olemaan trotskilaisen ideologian jätteiden myrkkypaise. Jäi paise, jolla aluksi ei ollut minuun nähden suuria käytännöllisiä seurauksia, mutta myöhemmin sen ympärille kasvoi se pahalaatuinen ajos, joka johti minut rikosten, petturuuden ja kavalluksen tielle. Tämä ajos on puhkaistu.

Älkää ajatelko, kansalaiset tuomarit, — vaikka minä olenkin rikollinen, että minä en olisi ihminen, — että näiden vuosien aikana, ummehduttavan trotskilaisen maanalaisuuden vuosina, minä en nähnyt sitä, mitä tapahtuu maassa. Älkää ajatelko, että minä en käsittänyt sitä, mitä tapahtuu teollisuudessa. Minä sanon suoraan. Usein, lähtien trotskilaisesta maanalaisuudesta ja harjoittaen muuta käytännöllistä työtäni, joskus tunsin kuin helpoitusta, ja tietysti ihmisellistä oli tämä kaksinaisuus ei ainoastaan ulkoisen käyttäytymisen mielessä, vaan myös kaksinaisuus sisällä.

Minähän käsitin ei ainoastaan sen, mitä tapahtuu, minähän näin, siitä huolimatta, että se ei pienimmässäkään määrin vähennä enempää rikosten kataluutta, kuin niiden objektiivista merkitystä, mutta minähän näin, että me trotskilaisten ryhmänen, kuten valtion syyttäjä oikein sanoi, fasistisen vastavallankumouksen etumainen joukko-osasto, että me tuholaisteoillamme emme voi hivenenkään vertaa todella muuttaa teollisuuden, talouden objektiivista kehitvskulkua

Niin oli. Ja kun jo lopussa v. 1935, v. 1936 tulimme täydellisesti, oikeammin, on väärin — emme täydellisesti tulleet, vaan osottauduimme olevan valtiollisen petoksen, kavalluksen, ja mitä julkeimman fasistisen vastavallankumouksen sodassa, jolloin oli selvää, myös meille, että me muutumme fasismin agentuuriksi, silloin ei ainoastaan minulla ollut pyrkimys päästä siitä pois. Minä en löytänyt itsestäni en riittävää miehuutta, enkä riittävää lujuutta asettuakseni sille ainoalle tielle, mikä avautui, se on töittensä vapaaehtoisen kertomisen tie, järjestön ilmiantaminen ja kaiken sen ilmiantaminen, mitä minä olen tehnyt menneisyydessä, ts. olisi pitänyt tehdä aikaisemmin, kuin minä sen tein.

Tapahtui vangitseminen. Vangitseminen osoitti myönteisen roolinsa siihen, että minä annoin tyhjentävät, täydelliset tunnustukset trotskismin työstä. Mutta se näytteli rooliansa ainoastaan siinä suhteessa, että jos minä aikaisemmin yritin vääriä teitä jollain tavalla päästä pois tuosta kuopasta, niin vangitseminen asetti eteen dilemman: joko edelleen loppuun asti jäädä viholliseksi, tunnustamatta, paljastumatta, trotskilaiseksi jääneenä viime päivään asti tai asettua sille tielle, jolle minä asetuin.

Minä käsitin, että tämä ei voi olla armonosoitusmotiivi. Minä ainoastaan selitän oikeudelle, mikä minua loppujen lopuksi pakoitti antamaan ne tyhjentävät tunnustukset, jotka, minä uskon, vaikka jonkun verran auttoivat ottamaan selvää tästä likaisesta vyyhdestä.

Minä en käy kertomaan, kansalaiset tuomarit, — olisi naurettavaa täällä sitä puhua, — että, luonnollisesti, minuun nähden ei sovellutettu minkäänlaisia väkivalta- tai vaikutustoimenpiteitä. Ja nämä metoodit, ainakin henkilökohtaisesti minuun nähden, eivät olisi voineet olla herättävinä motiiveina tunnustuksien antoon.

Kauhu ei ollut herättävänä motiivina kertoessani rikoksistani. Mikä voi olla pahempaa kuin käsittää ja tunnustaa kaikki ne rikokset — mitä raskaimmat ja vahingollisimmat rikokset, joita on tullut tehdyksi?

Kaikenlainen rangaistus, minkä te annatte tulee olemaan helpompi, kuin itse tunnustamisen tosiasia. Kas tämän vuoksi minä en voinut suostua valtiollisen syyttäjän vakuutteluun siitä, että vielä nytkin syytettyjen penkillä minä jäin trotskilaiseksi niinkuin olinkin.

Ja kas silloin, jolloin en ainoastaan minä olen joutunut sovettioikeuden eteen, jolloin minä kannan täydellisen rikosvastuun sovettilakien mukaan sovettioikeuden edessä omista rikoksistani, jolloin me vastaamme täydessä määrin kaikista teoistamme, — jonka nimessä me tätä teimme, jonka suoranaisten ohjeiden ja opastuksien mukaan me kaikkea tätä suoritimme, tuntien hänet erittäin hyvin, minä ajattelen, — ei löydä mitään muuta kuin kieltäytyä siitä, mitä me teimme yhdessä hänen kanssaan ja hänen johdolla parjaten meitä, valehdellen, syyttäen pelkuruudesta ja muusta mistä tahansa.

Trotskij ei tee mitään muuta. Minä tiedän hänet liian hyvin epäilläkseni sitä. Sen asemesta, että täällä oikeudessa silmästä silmään torjuisi tai heittäisi minulle nämä syytökset, joita hän ehdottomasti tulee heittämään, on tietysti helpompaa, yksinkertaisempaa, vaarattomampaa ja jatkaa tuholaistyötään.

Henkilökohtaisesti minua, kansalaiset tuomarit, tämä liikuttaa erittäin vähän. Minä ainoastaan syvästi valitan, että yhdessä meidän kanssa syytettyjen penkillä ei istu tuo perussyyllinen, loppuun asti katumaton rikollinen, mikä on Trotskij.

Minä käsitän riittävän terävästi rikokseni ja minä en uskalla pyytää teiltä sääliä. Minä en uskalla pyytää teiltä edes armoa.

Muutaman tunnin kuluttua te langetatte tuomionne. Ja tässä minä seison teidän edessänne liassa, omien rikosteni tukahduttamana, jolta on riistetty kaikki omasta syystään, joka on menettänyt puolueensa, jolla ei ole ystäviä, on kadottanut perheensä, kadottanut itsensä...

Älkää riistäkö minulta yhtä, kansalaiset tuomarit! Älkää riistäkö minulta oikeutta sen käsittämiseen, että myös teidän silmissä, vaikkapa liian myöhään, minä löysin voimia irtautua rikoksellisesta menneisyydestäni.

Prokuroori on sanonut meidän sanamme

Ahtaaksi osoittautuivat Petroskoin kulttuuritalon suunnattomat suojat tammikuun 31 päivä kaupungin intelligenssin kokoontuessa sinne lausumaan sanansa trotskilaisten bandiittien saaman tuomion johdosta.

Karjalan Ammattiliittoneuvoston puolesta avasi kokouksen tov. **Timofejev**. Puhemiehistöön valittiin toverit: **Irklis**, **Arhipov**, **Bushujev**, **Nikoljski**, **Hyppönen**, **Hirvonen**, **Jalmari Virtanen**, **Marinushkin**, **Gryibkov**, **Gromov**, **Karpova**, **Pergament** ym. Kunniapuhemiehistöön valittiin NKP(b):n Politbyro ja Liiton sovettihallitus.

Selostuksen, trotskilaisen "parallelisen keskuksen" oikeusjutusta, teki tov, **Hyppönen**. Esimerkeillä hän osoitti, että ei ollut ihme, jos koko 170-miljoonainen kansa yksimielisesti vaati heidän kuolemaansa, niin suuri oli heidän rikoksensa.

— Nämä konnat kulkivat isänmaanpetokseen likaisinta tietä, mitä maailman historia tuntee. On mahdoton löytää sanoja, kuvatakseen heidän tekonsa alhaisuutta — sanoi lääkäri **Beljajev**. — Me, työtätekevä intelligentti, vakuutamme puolueelle ja hallitukselle, että me tulemme entistä suuremmalla ponnella taistelemaan työtätekevän ihmiskunnan onnen puolesta, sosialismin puolesta. Me olemme voittaneet ja tulemme edelleenkin voittamaan vihollisemme, sillä meitä johtaa bolshevistinen puolue ja toveri Stalin.

— Toverit, haluan lausua täydellisen tyydytykseni Korkeimmalle Oikeudelle konnille langetetun tuomion johdosta — puhui opettaja **Kryibkov**. — Trotskilaiset halusivat palauttaa kapitalismin uudelleen. He halusivat riistää meiltä kukkivan, iloisen elämämme. Näin mustia ilkitöitä ei historia tunne.

Sovetti-intelligenssi ei voi muuta kuin vihata heitä, sillä he taistelevat juuri meitä vastaan. He aikoivat tuhota sovettikulttuurin. Meidän on opetettava lapsia entistä tulisemmin rakastamaan isänmaataan ja toveri Stalinia, ja ennenkaikkea mitä pohjattomimmin vihaamaan kaikenlaisia vihollisiamme.

13. koulun opettaja tov. **Lebedeva** lausui, että heillä koko koulu tulisesti tervehtii trotskilaisille roistoille, kansanvihollisille annettua kuolemantuomiota.

— Me tulemme mallikelpoisella työllä kiittämään Korkeinta Oikeutta oikeasta tuomiosta — sanoi hän.

— Tuomiossa on ilmaistu koko 170-miljoonaisen kansan mielipide — sanoi 14. mallikoulun opettaja tov. **Bogdanova** — heidän ei onnistunut, eikä onnistu toistenkaan, häiritä onnellista elämäämme.

— Prosessissa nähtiin, mihin ovat kulkeneet ne, jotka jatkuvasti ovat taistelleet puoluettamme ja sen nerokkaita johtajia, tovereita Leniniä ja Stalinia vastaan — puhui tov. **Jakovlev**. — Sovettioikeuden tuomio on kansan tuomio.

Opettajateknikumin opetusosaston johtaja tov. **Beljajev** sanoi, että heillä, koko 50-henkinen opettajakollektiivi on syvällä vihalla seurannut prosessia ja että he, nuoret sovetti-spesialistit, entistä tulisemmin rakastaen maataan, tulevat antamaan sille kaiken taitonsa.

Tov. **Jakovlev** totesi, että "Sovettiliiton prokuroori on sanonut meidän sanamme".

— Missään maassa ei ole intelligenssillä tällaisia oikeuksia, kuin meillä sovettimaassa — puhui tov. **Jegorova** — ja minkäänlaisen vihollisen me emme anna riistää oikeuksiamme.

Toveri **Irklisin** ilmestyessä puhemiehistöön, otettiin hänet vastaan seisaalleen nousten, myrskyisin suosionosoituksin.

— Alhaisempaa likaa ei ihminen voi kuvitella — sanoi puheessaan toveri **Irklis** — kuin mitä olemme kuulleet 7 päivää kestäneen prosessin aikana.

Kun ihmiset taistelevat viimeiseen asti, luodakseen työtätekeville ihmisille onnellisen elämän, mikä on onnistunut vain bolshevikeille, tulevat nämä ja aikovat saattaa meidät uudelleen orjiksi. Ei ole ihme, jos kansan viha heitä kohtaan on niin pohjaton, ei ole ihme, jos heidän tuomionsa hyväksytään suurella innolla.

Me emme tarvitse sotaa, me taistelemme rauhan puolesta, mutta Lokakuun voittojen, sosialistisen yhteiskunnan puolesta, me tulemme tulevassa sodassa olemaan voittajina.

K. L.

Hyö tapettih miän vahnembat

Miän tuatto i muamo on tapetut martan 12 päivy vuonnu 1934. Tavatui stantsiel olijas poojezdan krusheeniäs. Myö nygöi tiijustiimmo, shto trotskistat tapettih miän vahnembat.

Tämän kirjazen "Pravda" gaziettah nuarembien vellien käskys kirjuttav Vladimir. Minul on 14 vuattu. Myö vnimaanienkel raadivos kuundeliimmo suudotshotat i tovarischu Vyshinskin vieritysdokluadan.

— Myö — Vladimir, Viktor i Venalij Kirjanovat — piämmö hyvänny Vojennoin kollegiän Korkeimban Suvvon priigovorua.

Miän tuatto, Pavel Semenovitsh Kirjanov, oli kommunistu, ruadaju-slesari, torai kodimuandäh i äijäl suvaitshi meidy. Myö, hähen poijat, mustamme tuatan käskyn — opastukkua hyvin, lapset. I myö kaikin kolmei opastummo. Myö annammo sanan, hyvin suammo obrazovaanien i rubiemmo suvaimah omua kodimuadu. Myö duumaimmo piästä inzhenieroiksi.

Meil oli ylen jugei djiejä tuatattah i muamattah. Minul silloi oli 12 vuattu. Viktoral — 10, a Venaliel, kudai jugiesti sattoihes krusheenies, oli 6 vuottu (häi i vie seitshasgi ei ole juuri terveh).

"Pravda" gazietas pielitshi tahtommo sanua, shto: spassibo tovarishu Jezhoval sit, shto häi tabai vihaniekkoi i tappajie. Myö, pionierat Vladimir i Viktor i oktjabrjonku Venalij, uskaldammo kallehel Stalinal hyvin opastua, shtobiku pohodiä miän muan parahih ihmisih.

Vladimir Kirjanov — 14 vuattu,
Viktor Kirjanov — 12 vuattu,
Venalij Kirjanov — 8 vuattu.
Njevjansk. Sverdlovskoi oblasti.

(Karjalakse kirjutettu "Pravdaspäi")

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Syytetty RADEKIN loppupuheesta

Kansalaiset tuomarit! Sen jälkeen, kun minä tunnustin syyllisyyden synnyinmaan pettämiseen, on kaikenlainen puolustuspuheiden mahdollisuus poissuljettu.

Ei ole sellaisia arkumentteja, joilla aikuinen ihminen, joka ei ole menettänyt järkeään, voisi puolustaa synnyinmaan pettämistä.

Myöskään en voi esittää syyllisyyttä lieventäviä seikkoja. Minä en voi vedota edes siihen, että minut johdatti oikealta tieltä pois Trotskij.

Minä läksin trotskilaisen järjestön mukaan en suinkaan Trotskin teoriapahasen nimessä, jonka teoriapahasen mädännäisyyden minä käsitin ensimmäisen karkoituksen aikana, enkä hänen johtaja-auktoriteetin tunnustamisen takia, vaan siksi, että ei ollut toista ryhmää, johon minä olisin voinut nojata niissä poliittisissa tarkoituksissa, joita minä itselleni asetin. Tämän ryhmän kanssa minä olin yhteydessä menneisyydessä ja siksi minä läksin sen mukaan.

Tähän minä voisin päättää loppupuheeni, ellen katsoisi välttämättömäksi sanoa prosessin valaisemista, osittaista, ei peruskohdan valaisemista vastaan, joka täällä on annettu ja joka minun tulee evätä ei minun henkilökohtaiselta näkökannaltani, vaan poliittiselta näkökannalta. Minä tunnustin syyllisyyteni ja tunnustin sen täydellisesti, pitämättä lähtökohtana pelkkää katumustarvetta — katumus voi olla sisäinen tunnustus, jota ei ole pakko toisille sanoa, ei kenellekään osoittaa, — ei yleensä totuudenrakkaudesta, — tämä totuus on erittäin katkera ja minä jo sanoin, että pitäisin parempana olla 3 kertaa ammuttu, kuin tunnustaa se, vaan minun on tunnustettava syyllisyys pitäen lähtökohtana sen yleisen hyödyn arviointia, minkä tämän totuuden tulee antaa. Ja kun kuulin, että syytettyjen penkillä istuvat pelkät bandiitit ja spionit, niin minä olen tätä vastaan, vastustan sitä ei itseni puolustamisen näkökannalta. Mutta asia on seuraavassa. Tämä prosessi näytti kaksi suurta tosiasiaa: vastavallankumouksellisten järjestöjen yhteenkietoutumisen maan kaikkien vastavallankumouksellisten voimien kanssa. Tämä on yksi tosiasia. Mutta oikeusprosessilla on toinen tavattoman suuri merkitys. Se näytti sodan pajan, ja se osoitti, että trotskilaisesta järjestöstä on tullut niiden voimien agenttuuri, jotka valmistelevat uutta maailmansotaa.

Ymmärrettävästi valtiollisella syyttäjällä, oikeudella, jotka tuntevat koko trotskismin historian, jotka tuntevat meidät, ei ole mitään syytä epäillä, että kantaen hartioilla terrorin taakkaa, me olemme vielä mukavuudeksi ottaneet valtiopetoksen. Tämän vakuuttamiseen ei teillä ole minkäänlaista tarvetta. On vakuutettava ensinnäkin maassa oleville hajanaisille, kuljeskeleville trotskilaisille aineksille, jotka eivät ole vielä laskeneet asetta, jotka ovat vaarallisia ja joiden on ymmärrettävä mitä me täällä puhumme, syvästi järkytettyinä ja puhumme totta ja vain totta.

Ja on vielä osoitettava koko maailmalle se, että Lenin — tältä penkiltä minä vavisten lausuin hänen nimensä — kirjeessään ja direktiiveissään Haagiin lähtevälle delegatsiolle kirjoitti sodan salaisuudesta. Kappale tästä salaisuudesta löytyi nuoren serbialaisen natsionalistin Gavril Printsipin käsistä, Printsipin, joka saattoi kuolla linnassa avaamatta sitä. Hän oli serbialainen natsionalisti ja tunsi, että hän on oikeassa, taistellen tämän salaisuuden puolesta, joka suojeli serbialaista kansallista liikettä. Minä en voi peittää tätä salaisuutta. Ja jos minä tämän totuuden salaisin ja sen kanssa poistuisin näyttämöltä, niinkuin teki Kamenev, niinkuin teki Zinovjev, niinkuin teki Mratschkowskij, niin minä, kun uudelleen ajattelin kaikkia näitä asioita, vielä kuulisin kuolinhetkellä niiden ihmisten kirouksen, jotka tulevat murhatuiksi tulevassa sodassa ja joille minä voisin tunnustuksillani antaa taisteluvälineitä valmisteltavaa sotaa vastaan.

Siksi minä torjun väitöksen siitä, että syytettyjen penkillä istuu rikoksellisia, jotka ovat kadottaneet kaiken ihmisellisen. Minä en taistele kunnian puolesta, sen minä olen kadottanut, minä taistelen sen puolesta, että antamani tunnustukset myönnetään totuudeksi.

Osa kanssani syytetyistä palasi taistelun tielle vakaumuksellisina trotskilaisina, jotka ovat sillä kannalla, että permanenttisesti kieltävät sosialismin rakentamisen mahdollisuuden yhdessä maassa. Lakattuani uskomasta tähän Trotskin konseptioon minä palasin, pelkäsin sosialismin vaikeuksia vv. 1931—33. Tähän minä kompastuin ja painuin takaisin tuohon maanalaisuuteen.

Ja mikä kuva on edessäni? Ensimmäinen etappi. Kirov murhattiin. Terroristisen valmistelun vuodet, kymmenet kiertävät terroristiryhmät, jotka vaanivat tappaakseen puolueen jonkun johtajan, ja terrorin seuraukset olivat minulle henkilökohtaisesti — inhimillisen elämän kadottamista ilman mitään poliittisia seurauksia meille. Ryhmäterroria varten me emme voineet saada Moskovaan meille tarvittavia johtajia ja järjestöjä, sen osoitti terrorististen järjestöjen voimien tila. Ja toisaalta, minähän olin kyllin lähellä hallitusta ja puolueen johtavia piirejä, tietääkseni että ei ainoastaan turvallisuudesta huolehtivien elimien varovaisuuskeinot, vaan myöskin kansanjoukot ovat tulleet niin valppaiksi, että se aate, että sovettivallan voi kaataa maahan terrorilla, vieläpä kaikkein uskollisimpien raivokkaimpien terrorististen ryhmien avulla, että se on utopiaa, että voidaan uhrata ihmishenkiä, mutta ei se voi kaataa sovettivaltaa.

Vanhat trotskilaiset pitivät lähtökohtanaan sitä, että yhdessä maassa sosialismin rakentaminen on mahdotonta, siksi on joudutettava vallankumousta Lännessä. Nyt heille esitetään: Lännessä ei ole mahdollinen minkäänlainen vallankumous, siksi murskatkaa vallankumous yhdessä maassa, murskatkaa sosialismi SSSR:ssä. Ja sitä, että sosialismi maassamme on rakennettu, sitä ei kukaan voi olla näkemättä.

Kaikki se, mitä yhteiskunnallinen syyttäjä puhui ei ainoastaan Trotskin direktiivin, vaan koko trotskilaisten työn restauratsio luonteesta, on totuus, jota et horjuta. Itse direktiivit olivat direktiivejä kapitalismin täydellisesti palauttamiseksi, ja nämä direktiivit eivät pudonneet taivaasta: ne tekivät yhteenvedon siitä, että jos ihmiset ampuvat vallankumouksen esikuntaa, jos ihmiset horjuttavat kansantaloutta, niin he horjuttavat sosialismia, ja kun kerran on niin, niin he työskentelevät kapitalismin hyväksi.

Kansalaiset tuomarit. Minun on nyt kerrottava sen neuvottelun kulissien takaisesta puolesta, jonka me halusimme kutsua koolle. Miksi sitä ei ollut? Minä puhun siitä siksi, että sillä voi olla vastaisuudessa käytännöllinen merkitys, ja antaa vastauksen kysymykseen, eikö vielä jäänyt jotain salatuksi.

Minä hiukan palaan Dreizerin nimeen.

Kun Dreizer 7—8 kuukauden kuluessa ei ilmaantunut Moskovaan, niin minä saatoin ajatella, että se on konspiratsiota. Mutta kun Dreizer ei saapunut tammikuussa, ja saatuaan minulta kutsun tulla neuvotteluun, saapui Moskovaan eikä tullut minun luokseni, — hän oli Moskovassa v. 1935 eikä käynyt luonani, — niin minulle tuli selväksi, että Trotskij meidän välillämme olleen kirjeenvaihdon pohjalla, nähtyään Pjatakovin vastustuksen ja meidän epäilyksemme tappiolinjaan nähden, — että hän muodostaa parallelisen keskuksen rinnalle jonkun uuden pirullisuuden. Minä tämän näen siinä, että Dreizer, v. 1935 sivuutti meidät.

Kun minä luin ainehiston yhdistetyn keskuksen prosessista, niin siellä ei ollut yhtään tosiasiaa, jota minä en olisi tietänyt, joka olisi mennyt muiden ohi. Tämä merkitsee sitä, siinä toimi joku kolmas järjestö.

Ja lopuksi, kun Pjatakov palasi ulkomailta, hän mainitsi sivumennen keskustelusta Trotskin kanssa, että Trotskij tiedoitti hänelle, että luodaan kaadereita. Mutta kun minä luin Olbergista ja kysyin toisilta, tietääkö joku Olbergin olemassaolosta, niin sitä ei tiennyt kukaan ja minulle tuli selväksi, että Trotskij muodostaa täällä, paitsi hänen koulunsa käyneitä kaadereita, saksalaisen fasismin koulun käyneen agenttuurin järjestöä. Ja minä löysin välittömästi vastauksen siihen silloin, kun nousi kysymys neuvottelusta. Minulle tuli selväksi se, että jos Dreizer saa tietää sen, että me asetamme kysymyksen Trotskin direktiiveistä sillä pohjalla, että se voi johtaa taas hajaannukseen, kuten v. 1929, niin ennen kun me asetamme tämän kysymyksen, meitä ei ole enää olemassa. Ei siksi, että Dreizer suhtautui meihin huonosti, vaan siksi, että hän oli Trotskin uskotuin ihminen ja hänellä oli välittömästi paljon kiinteämpi yhteys hänen kanssaan ohi meidän. Siksi minä en voinut mitenkään puhua ihmisille neuvottelusta.

Kun minä asetin kysymyksen neuvottelusta, niin minä halusin välien selvittelyä, että eroaisivat ne, jotka halusivat kulkea loppuun asti, — ne voi ilmiantaa, — ja niille, toisille, annettaisiin mahdollisuus päästä ja annettaisiin mahdollisuus itsensä ilmoittaa syyllisyydestään hallitukselle.

Minä tunnustan olevani syyllinen vielä yhteen: minä, kun olin jo tunnustanut oman syyllisyyteni ja paljastanut järjestön, itsepintaisesti kieltäydyin antamasta todisteita Buharinista. Minä tiesin, Buharinin asema on yhtä toivoton kuin minunkin, koska syyllisyys meillä oli samanlainen, ellei juridisesti, niin asiallisesti.

Mutta me olemme hänen kanssa läheisiä ystäviä, ja intellektuaalinen ystävyys on voimakkaampi kuin muut ystävyydet. Minä tiesin, että Buharin on samanlaisessa järkytyksen tilassa kuin minäkin, ja minä olin vakuutettu, että hän antaa sovettivallalle rehelliset tunnustukset. Siksi minä en halunnut haettaa häntä sidottuna Sisäasiain kansankomissariaattiin. Minä, samoinkuin muihinkin kaadereihimme nähden, halusin, että hän olisi voinut laskea aseensa.

Ja niinpä, kansalaiset tuomarit, minä lopetan tämän loppupuheen seuraavaan. Me tulemme vastaamaan sovettilain koko ankaruuden mukaisesti, katsoen, että tuomiomme, olkoon se minkälainen tahansa, on oikeudenmukainen, mutta me haluamme ottaa sen vastaan tietoisina ihmisinä. Me tiedämme, että meillä ei ole oikeutta puhua joukoille — me emme ole niiden opettajia. Mutta niille aineksille, jotka olivat yhteydessä meidän kanssamme, me haluamme sanoa kolme asiaa.

Ensimmäinen asia: trotskilaisesta järjestöstä on tullut kaikkien vastavallankumouksellisten voimien keskus; oikeistojärjestö, joka oli yhteydessä sen kanssa ja oli siihen sulautumisen tiellä, on myös maanalainen kaikkien vastavallankumouksellisten voimien keskus maassa. Näistä terroristisista järjestöistä valtiovalta suoriutuu. Henkilökohtaisen kokemuksen pohjalla meillä ei ole tästä minkäänlaista epäilystä.

Mutta maassa on puolitrotskilaisia, neljännestrotskilaisia, kahdeksannestrotskilaisia, ihmisiä, jotka meitä avustivat, tietämättä terroristisesta järjestöstä, mutta sympatisoivat meitä, ihmisiä, jotka liberalismin takia, puolueen vastustamisen takia antoivat meille tätä apua. Näille ihmisille me sanomme — kun teräsmoukarissa osottautuu olevan valuvika — niin se ei ole vielä niinkään vaarallista: mutta kun valuvika sattuu propelliin, niin voi tulla tapaturma. Me olemme mitä suurimman jännityksen kaudessa, sodan edellisessä kaudessa.

Kaikille näille aineksille oikeuden edessä ja tilinteon tosiasian edessä me sanomme: se, jolla on vähäinenkin rako suhteessa puolueeseen, tietäköön, että huomenna hän voi olla diversantti, hän voi olla petturi, ellei tätä rakoa huolellisesti paikata sillä, että ollaan loppuun saakka avomielisiä puolueen edessä.

Toiseksi, meidän on sanottava trotskilaisille aineksille Ranskassa, Espanjassa, muissa maissa, — ja sellaisia on — Venäjän vallankumouksen kokemus on sanonut, että trotskismi on työväenliikkeen tuholainen. Meidän tulee heitä varoittaa, että he joutuvat maksamaan päällään, elleivät opi meidän kokemuksestamme.

Ja, lopuksi, koko maailmalle, kaikille, jotka taistelevat rauhan puolesta, meidän on sanottava: trotskismi on sodanlietsojien ase. Tämä on sanottava lujalla äänellä, sillä me olemme sen saaneet tietää, me olemme sen kärsineet, meille on ollut ennenkuulumattoman raskasta tämä tunnustaa, mutta se on historiallinen tosiasia, ja me tämän tosiasian totuudesta maksamme päällämme.

Tässä kaikki, mitä me, mitä minä henkilökohtaisesti haluaisin sanoa, jotta se vastuu, jonka minä tulen kantamaan, ei olisi ainoastaan fyysillinen vastuu, vaan toisi vaikkapa pienenkin hyödyn.

Me, minäkin siinä luvussa, emme voi vaatia minkäänlaista armoa, meillä ei ole siihen minkäänlaista oikeutta, ja minä en puhu, — siinä ei ole mitään ylpeyttä, mitä ylpeyttä siinä voi olla ... minä sanon, että me emme tarvitse tätä armoa. Elämällä lähivuosina, 5—10 vuotta, jolloin tullaan ratkaisemaan maailman kohtalo, on ajatusta vain yhdessä tapauksessa, kun ihmiset voivat osallistua vaikkapa kaikkein karkeampaankin työhön elämässä. Se, mikä on ollut, sulkee pois tämän. Ja silloin armo olisi vain tarpeeton kiusaus. Me olemme kopla, joka on laulanut laulunsa loppuun, ja kun Nikolai Ivanovitsh Muralov, Trotskin läheisin ihminen, josta minä olin vakuutettu, että hän kuolee vankilaan sanomatta yhtään sanaa, — kun hän antoi tunnustustaan ja perusteli niitä sillä, ettei tahtonut kuolla siinä tietoisuudessa, että hänen nimensä voi olla lippuna kaikenlaisille vastavallankumouksellisille roskajoukoille, — niin se on tämän oikeusprosessin kaikkein syvällisin tulos.

Piirt. Vl. Rakov.

OSTAJAT JA MYYJÄT

Rehellinen ja ahkera työskentely takaa voiton

Tunkuan rajonin kaikki tärkeimmät maataloustyöt on suoritettu menestyksellisesti kuluneen vuoden aikana. Niinpä kevätkylvöt, heinänkorjuu, syyskylvöt ja kynnöt on suoritettu yli 100 prosentilla. Sadonkorjuu suoritettiin lyhyemmässä ajassa kuin edellisinä vuosina. Puinti on kaikissa kolhooseissa päättynyt. Rajonin etumaiset kolhoosit, kuten Hilon, Kurjusvaaran, Viikatejärven ym. ovat ylittäen täyttäneet kaikki talouspoliittiset tehtävänsä.

Millä nämä voitot on selvitettävissä? Sillä, että kolhoosilaisemme tuntevat kolhoosin tehtävät omakseen, stahanovilainen liike saa yhä suurempaa jalansijaa kolhooseissa. Kaikista kolhooseistamme löytyy useita esimerkillisiä työntekijöitä, jotka tekevät kaikkensa kolhoosinsa eteenpäin viemiseksi. Yksimpä yli-ikäiset vanhukset työskentelevät rinnan nuorten kanssa.

Niinpä Kompakan kolhoosin 62-vuotiaalla vanhuksella **Kiril Ivanovitsh Ivanovilla** oli viime vuonna 400 työpäivää. Hän on työskennellyt kolhoosin kaikilla työaloilla missä kulloinkin on työntekijää tarvittu, kuten heinätöissä, kynnöissä, kylvöissä, aidanpanossa, rekien korjuussa jne. Ivanov ei odota milloin hänelle kolhoosin hallinnosta tullaan huomauttamaan, että tuo tai tämä työ olisi tehtävä, vaan hän itse esittää hallinnossa menevänsä työhön, silloin kuin asia vaatii korjaamista ja hän on sen huomannut.

Samanlaista aktiivisuutta ja huolellisuutta osoittaa työssään myöskin saman kolhoosin jäsen **Okku Gusijeva.** Vaikka Gusijeva on monen pienen lapsen äiti, eivät lapset estä häntä osallistumasta kolhoosin työhön.

Koivuniemen kolhoosin jäsenellä yli 80-vuotiaalla vanhuksella, **Grigorj Sidorovilla,** on yli 800 työpäivää. Vanhus työskentelee aitojen korjaajana, kalastajana, uunien remonteissa ym. Vaikka Sidorov onkin jo yli 80-vuotias ei hän halua olla syrjässä, eikä tunnusta olevansa vanha.

Samanlaista työintoa osoittavat nuoretkin. Kesäjärven kolhoosin 18-vuotias prikadiirityttö **Irina Petrovna Jemeljanova** täyttää päivittäiset tehtävänsä 200—250 prosentilla. Niin heinätöissä, kuin kynnössäkin on Irinalla ja hänen prikaadillaan työntulokset 200 prosenttia ja ylikin. Irina on kolhoosin taholta palkittu 20 työpäivällä. Ansiokkaina työntekijöinä on mainittava myöskin saman kolhoosin jäsenet **Minodora Dogonajeva, Timofei Dogonajev** ja **Nastja Drjakyjev.**

Kolhoosimme karjanhoitajat ovat vakiintuneet työssään ja valtaavat menestyksellisesti alansa tekniikkaa.

Esim. Hilon kolhoosissa karjanhoitajina työskentelevät esimerkillisesti **Anna Feodorovna Filimova** ja **Audotja Kartsin.** Filimova, sen lisäksi, että hoitaa tunnollisesti tehtävänsä karjanhoitajana, on kesäaikana työskennellyt muissa töissä ja hankkinut sitä tietä lisää 80 työpäivää.

Kurjusvaaran kolhoosin tallimiehen **Ivan Ivanovitsh Burlakovin** ansioksi on laskettava, että siellä hevosten kasvatusplaani on ylitetty. Kolhoosnikka **Ivanovilla** on yli 300 työpäivää. Saman kolhoosin lypsykarjan hoitajat **Jelena Popova** ja **Maria Juudin** ovat myöskin yhtä tunnollisia työntekijöitä, niin suuren sarvikarjan, kuin nuoren karjankin kasvuplaanin on kolhoosi ylittänyt. Viimeisen kolmen vuoden aikana ei ole Jelenan ja Marian hoidossa yhtään päätä karjasta hävinnyt.

Nämä esimerkit osoittavat, että kolhooseissamme on mainioita työntekijöitä, jotka bolshevistisesti taistelevat talouksiensa lujittamisen ja varakkuuden kasvun puolesta. Heidän työnsä ei olekaan tuloksetonta. Sen tuloksena, että kolhoosit ovat täyttäneet menestyksellisesti vuositehtävänsä, on kolhoosilaisten työpäivän arvo kohonnut suuresti. Eräissä kolhooseissa yli 100 prosentilla edelliseen vuoteen verraten. Näinollen ovat kolhoosien ja kolhoosilaisten tulot lisääntyneet ja niiden varakkuus kasvanut.

Kolhoosilaisten rehellinen ja ahkera työskentely on taannut koko rajonin maataloustehtävien menestyksellisen toteuttamisen. Se on takeena myöskin uusiin — tuleviin voittoihin.

S. Kuikka.

Ilojuhla kolhoosi "Ruskossa"

Kolhoosi **"Ruskossa"** muodostui iloiseksi juhlapäiväksi se päivä, kun kolhoosille luovutettiin akti, jonka mukaan se sai maata ikuiseen käyttöön 2.350 ha. Juhla oli valmistettu erikoisella huolella. Kolhoosin ruokala oli kaunistettu ja tarjottiin siellä juhlaillallinen. Myöskin klubi oli koristettu johtajien kuvilla ja tunnuslauseilla, joissa eri kohtia uudesta Konstitutsiosta.

Kello kolmen aikana päivällä alkoi rahvas kerääntyä klubille ja jonkun ajan kuluttua oli se tupaten täynnä.

Saapuivat odotetut vieraat. Aluekomitean sihteeri tov. **Nikolskij,** rajonikomitean sihteeri tov. **Kuznetsov,** tpk:n puheenjohtaja **Polivaikin,** kone-traktoriaseman edustaja tov. **Lindstein** ym.

Ensimmäisenä kuultiin tov. Nikoljskin selostus ylimääräisestä sovettien VIII edustajakokouksesta ja uudesta Konstitutsiosta, jota yleisö kuunteli suurella mielenkiinnolla.

Käytetyissä puheenvuoroissa ilmeni syvä kiitollisuus **uuden** Konstitutsion johdosta, rajaton rakkaus isänmaatamme Sovettiliittoa ja nerokasta johtajaamme toveri Stalinia kohtaan, jotka ovat antaneet meille varakkaan ja kulttuurisen elämän. Tämän jälkeen tpk:n puheenjohtaja tov. Polivaikin käytti puheenvuoron ja luovutti samalla aktin, jonka vastaanotti kolhoosin puheenjohtaja tov. **Lahti.**

Puheenvuorossaan tov. Lahti viittasi siihen, mikä merkitys on kolhoosi "Ruskolla" yhtenä rajaseudun linnakkeena. Hän sanoi, että "jos tarve vaatii, niin joka hetki olemme valmiit vaihtamaan työaseen kivääriin ja murskaamaan vihollisemme".

Istunnon jälkeen siirryttiin ruokailemaan kolhoosin ruokalaan. Juhlaillallisen jälkeen katsottiin kinoa ja samalla kuunneltiin radiokonserttia. Lopuksi tanssittiin aina pikkutunneille saakka.

Näin siis käytännössä "Ruskon" kolhoosnikat nauttivat uuden Konstitutsion luomista oikeuksista, jotka takaavat Sovettiliiton kansalaisille oikeuden maahan, kulttuuriin ja lepoon.

R. A.

Sovettivalta huolehtii naisesta

Kiestingin valistustalolla oli juhlatilaisuus. Varsinkin naisia oli saapunut runsaslukuisesti.

Soivat torvet.

Rajonin tpk:n puheenjohtaja tov. **Juplov** avasi tilaisuuden sanoen, että tänään meillä on suuri juhla, me luovutamme suuriperheiselle **Agafia Ivanovna Feodorovalle** Karjalan hallituksen päätöksen mukaisesti 2.000 ruplaa.

Kaikkien kasvot kirkastuivat, kun tov. Feodorova astui pöydän luo ja sai tov. Juplovilta 2.000 ruplaa.

Feodorova hengähti syvään ja sanoi:

"Ikää minulla on 48 vuotta, olen synnyttänyt ja kasvattanut 10 lasta.

Olen saanut kokea kaikki tsaristisen järjestelmän raskaudet.

Kasvoin vieraassa perheessä, vanhempiani en muista ollenkaan.

17 vuoden vanhana menin naimisiin, köyhälle talonpojalle, ja jo vuoden kuluttua synnytin ensimmäisen lapsen. Se oli suuri murhe perhe-elämässämme, sillä meillä ei silloin vielä ollut edes omaa asuntoa. Sen jälkeenkin, kun synnytin ja kasvatin lapsiani, niin sänkyvaatteina olivat oljet ja ruokana pettuleipä.

Nyt sovettivallan aikana sain minäkin paremmat elämisen mahdollisuudet. En voinut kuvitella, että sovettivalta antaa näin paljon hyvää, että näin huolehtii naisesta. Tämä tuli aivan odottamatta. En tiedä millä voin korvata minuun kohdistetun huolenpidon, itse sitä en voi riittävästi tehdä, annan sen tehtävän lapsilleni.

Kiitos Stalinille huolenpidostaan naisia ja lapsia kohtaan — lopettaa Feodorova.

Hänen viimeiset sanansa vahvistaa yleisö myrskyisillä suosionosoituksilla.

M. Saikkov.

Tuomio otettu vastaan suurella tyydytyksellä

Korkeimman Oikeuden trotskilaiselle joukkiolle langettama tuomio on koko Sovettiliitossa otettu vastaan mitä syvimmän tyydytyksen tunteella. Monilukuisissa miitingeissä. työtätekevät, leimaten häpeällä synnyinmaan katalat petturit, kehoittavat kaikkia vielä tiiviimmin järjestäytymään bolshevistisen puolueen ympärille, nerokkaan johtajamme ja opettajamme toveri Stalinin ympärille.

Leningradissa, Uritskin torilla, pidettiin 100-tuhantinen miitinki. Tässä miitingissä Leninin kaupungin työtätekevät mitä suurimmalla innostuksella yksimielisesti hyväksyivät päätöksen, jossa lausuvat tyytyväisyytensä Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion langettaman tuomion johdosta.

Monilukuinen demonstratsio pidettiin myöskin Tulassa. Miitinkejä pidettiin Tulan kaikkien työlaitosten yövuoroissakin heti sen jälkeen, kun työläiset radion välityksellä saivat tietää Korkeimman Oikeuden antamasta tuomiosta. "Vihatut kapitalismin restauraattorit, Trotskin alhaiset apurit — sanoivat työläiset päätöksissään — ovat saaneet ansioittensa mukaisen rangaistuksen".

Sverdlovskissa 32-asteisesta pakkasesta huolimatta yleiskaupunkilaiseen miitinkiin kokoontui noin 75 tuhatta henkilöä. Työläiset lämpimästi kiittävät tov. Jezhovia ja hänen johdollaan työskenteleviä mainioita tshekistejä, jotka paljastivat trotskilaisfasistisen joukkion salaliiton. Miitingin osanottajat kääntyivät tervehdyksellä toveri Stalinin puoleen.

Monituhantisia miitinkejä on pidetty myöskin Tagilissa, Permissä, Tshusovajassa ja Sverdlovin alueen muissa kaupungeissa.

— Ikuinen kirous pettureille, jotka ovat uhanneet suurta sosialistista synnyinmaatamme ja Sovettiliiton kansojen onnea, kalliiden johtajiemme elämää, parhaimman ystävämme toveri Stalinin kallisarvoista elämää — kirjoittavat Valko-Venäjän kirjailijat ja säveltäjät miitingissään hyväksymässään päätöksessä.

Bakun naftatyöläiset hyväksyvät täydellisesti Korkeimman Oikeuden antaman tuomion. Lokakuun revolutsion nim. om. tehtaan työläiset päätöksessään sanovat: "Sovettiliiton 170-miljoonaisen kansan luja käsi on tehnyt selvän pettureista. Heidän kataliin tekoihinsa sovettikansa tulee vastaamaan uusilla tuotannollisilla voitoilla. Vielä lujemmin tiivistämme rivimme Lenin-Stalinin puolueen ympärille, joka johtaa meitä kommunismiin, rakkaan johtajan toveri Stalinin ympärille".

Oikeuden langettamaan tuomioon on ehtinyt vastata jo kolhoositalonpoikaistokin. Kalininin alueen monissa kolhooseissa on pidetty miitinkejä. Maksatjuhinin arttelin jäsenet yksimielisesti hyväksytyssä päätöksessään sanovat: "Tietäkööt viholliset, että sovettikansan viha on suuri. Se muuttaa tuhkaksi jokaisen, joka rohkenee uhata niitä saavutuksia, jotka me Leninin-Stalinin puolueen johdolla olemme saavuttaneet".

Lämpimästi tervehtivät oikeuden langettamaa tuomiota kazahilaiset kolhoosnikat. Länsi-Kazahstanin Lbischenskin rajonin Tshapajevin nim. om. arttelin kolhoosnikat sanovat: "Tuomio oli täysin odotustemme mukainen. Vain yhtä on valiteltava, sitä, että proletaarisen oikeuden käsiin ei ole joutunut Trotskij — fasistisen joukkion johtaja".

Rakennamme kulttuurisen kylän

Äskettäin pidettiin Hiisijärven ja Perttijärvien kylien (Rukajärven rajoni) kolhoosin "Pervoje maja" kokous, jossa käsiteltiin Sovettien VIII edustajakokouksen yhteenvetoja.

Päätöslauselmassaan kokous lausui, että "suurella ilolla me kolhoosnikat merkitsemme mitä suurimman tapauksen SSSR:n kansojen historiassa — VIII edustajakokouksen suorittaman, uuden Konstitutsion hyväksymisen ja samoin suuren tapahtuman kolhoosimme sisäisessä elämässä, aktin luovuttamisen maan ikuiseen käyttöön. Me olemme koko kolhoosimme olemassaolon ajan säännöllisesti täyttäneet kaikki valtion plaanit ja tulemme sen tekemään vastaisuudessakin".

Alkaneen vuoden aikana lupautuivat kolhoosilaiset rakentamaan uuden navetan 10 lehmälle, rakentaa uuden saunan Perttijärvelle, uuden portin kylään johtavalle tielle, varustettuna kolhoosin nimellä ja talouksien lukumäärällä.

Myöskin punanurkka päätettiin kunnostaa, ostaa radio, patefooni ja erilaisia pelejä. Kolhoosin hallinnon huoneusto tullaan kulttturisoimaan. Kolhoosilaisten talojen ympärille tullaan istuttamaan kukkia, puhdistetaan pihat ja istutetaan puita. Myöskin jokaisessa kolhoosilaisen asunnossa lupauduttiin pitämään järjestystä ja siisteyttä, hankitaan ikkunoille kukkia jne.

Rukajärven tpk:ta pyydettiin auttamaan kylään tien rakentamisessa ja organisoimaan tavarain kuljetus kolhoosiin.

M. Jelisejev.

Bandiitteja tuomittu

Näinä päivinä kerroimme huligaanien *Kutshmanin, Bulkinin, Hamusen, Kornevin* ja *Stepanovin* (Ivanov) pahanteoista Kemissä. Nämä passiasetusten rikkomisesta ja huliganismin johdosta Leningradista hallinnollisessa järjestyksessä karkoitetut toimeenpanivat Kemissä joulukuun 23 päivänä työläisten pieksäjäisiä.

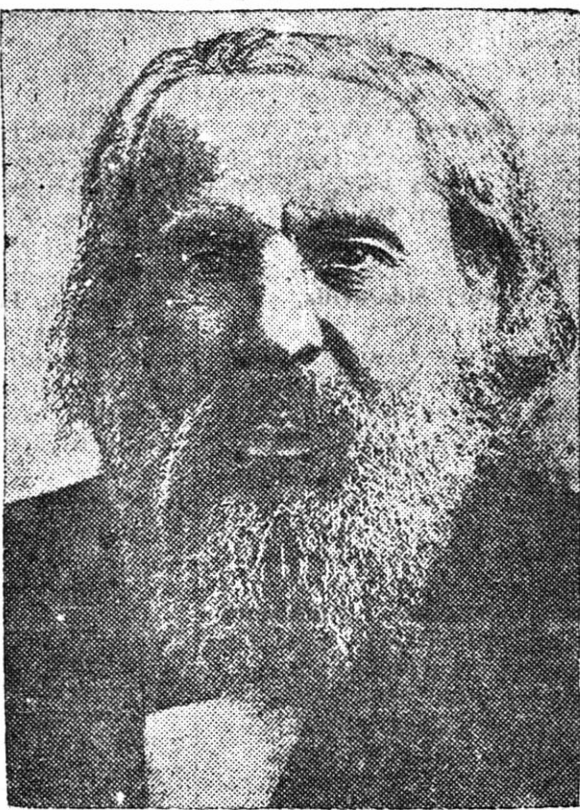
Oikeus tuomitsi *Kutshmanin* 10 vuodeksi vankeuteen ja menettämään oikeutensa 3 vuodeksi rangaistusajan jälkeen. *Hamunen* ja *Bulkin* tuomittiin 5 vuodeksi sekä *Kornev* ja *Stepanov* 3 vuodeksi vankeuteen. (Kar.-TASS).

Laatua parannettava

Suksitehtaalla valmistettuihin sauvoihin piikit eivät ole laitetut kunnollisesti, sillä ne heti käytäntöön otettua särkyvät. Huonona puolena niissä on se, että piikit on tehty ohuet ja pitkät. Piikkien pitäisi olla juuresta tuntuvasti paksummat ja jonkun verran lyhyemmät.

Tämä pieni epäkohta tulisi Suksitehtaan ottaa huomioon ja poistaa sauvojen valmistuksessa. *J. H. Lesonen.*

Dmitrij Ivanovitsh Mendelejev — suuri venäläinen kemisti

Helmikuun 2 p. v. 1907, kolmekymmentä vuotta sitten, kuoli yksi maailman kuuluisimpia tiedemiehiä, suuri venäläinen kemisti **Dmitrij Ivanovitsh Mendelejev** (syntynyt v. 1834). Mendelejev tutki ja kaikin puolin perusteli yhden nykyisen kemian peruslaeista, kemiallisten alkuaineiden periodisiteetin (jaksollisuuden) lain, täsmällistytti tämän lain perustalla useiden alkuaineiden ominaispainon ja ennestä uusien, vielä silloin tuntemattomien alkuaineiden olemassaolon. Mendelejevin lain perustalla löydettiinkin sellaiset alkuaineet kuin gallium, skandium ja germanium. Mendelejev suoritti arvokkaita, suuren merkityksen omaavia tutkimustöitä fysiikan ja fyysillisen kemian alalla. Mendelejev keksi uuden savuttoman ruudin — pyrokolloidin — suurikaliberisille aseille; tutki meteorologiaa, naftan jalostamiskysymyksiä, teki laajoja töitä kivihiili- ja malmilähteiden tutkimisen alalla. Mendelejevin suurin tieteellinen teos on "Kemian perusteet" ja joukko muita arvokkaita teoksia kemian ja fyysillisen kemian jne. aloilta.

Ne tutkimukset ja kirjallinen työ, jota Mendelejev suoritti kemian alalla, eivät ole menettäneet merkitystään tänäkään päivänä, päinvastoin, monet Mendelejevin suorittamista tutkimustöistä muodostavat nykyaikaisen kemian perustan, joista kaikkein tärkein on edellä mainittu kemiallisten alkuaineiden periodisiteetin (Mendelejevin) laki.

Väsymättä lujitettava maan mahtia ja puolustuskuntoisuutta

Heti sen jälkeen kun Sovettiliiton Korkein Oikeus langetti tuomion sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen osanottajille, Petroskoin asemalla pidettiin suuri miitinki. Rautatieläisten klubille kokoontui miitinkiin yli 400 henkilöä.

— Me hyväksymme Korkeimman Oikeuden langettaman tuomion — sanoi rataosaston prikadiiri tov. **Shetunov.** Korkeimman Oikeuden langettama tuomio on oikeuden mukainen, isänmaan katalat pettäjät ovat sen ansainneet. Poistaaksemme sen vahingon, jonka fasistiset agentit maalle ovat aiheuttaneet, minä sitoudun tekemään osastoni stahanovilaiseksi.

Tuotannosta irroittumatta lentokoulun päättänyt työläinen tov. **Balin** sitoutui kouluuttamaan 10 voroshilovilaista tarkka-ampujaa ja järjestämään planeristien piirin. Dispetsheri **Velikoseljsev** sitoutui lisäämään junien kommersinopeutta neljällä kilometrillä tunnissa.

— Vielä lujemmin tiivistäydymme kommunistisen puolueen ja kansan johtajan toveri Stalinin ympärille, vielä korkeammalle kohotamme revolutsioonista valppautta ja tulemme väsymättä lujittamaan maamme mahtia ja puolustuskuntoisuutta — sanotaan päätöksessä.

Rautatieläiset vaativat, että Korkein Oikeus tutkisi Buharinin, Rykovin ja muiden osallistumisen vastavallankumoukselliseen työhön.

* * *

Tammikuun 30 päivänä oli Petroskoin aseman kaikilla osastoilla kokouksia ja miitinkejä, joissa käsiteltiin vakoojille, diversanteille ja isänmaan pettureille langetettua tuomiota.

— Minä hyväksyn täydellisesti sotilaskollegion antaman tuomion — sanoi veturinkuljettaja tov. **Pavlov.** Tuomio heijastaa Sovettiliiton kansan tahtoa.

Yksimielisesti hyväksyen päätöksen, vaativat liikenneosastolaiset tutkimuslaitoksia perinpohjin selvittämään trotskilaisen joukkion rikosvyyhdin.

Petroskoin aseman yöpäivystysvuoron työntekijät ilmoittivat — oikeus antoi oikeudenmukaisen tuomion. Bandiitit, vakoojat ja synnyinmaan petturit ovat ansainneet ankaran rangaistuksen.

— Tervehdin proletaarisen oikeuden antamaa tuomiota, sanoi vaunuosaston työläisten kokouksessa viilari **Svetkov.** Olen vakuutettu, että Sisäasiain kansankomissariaatti tov. Nikolai Ivanovitsh **Jezhovin** johdolla puhdistaa kaikki myrkkykäärmepesät ja lakaisee sovettimaan kamaran tästä liasta.

Suomen luokkasodan 19- vuosipäivälle omistettu juhlakokous

Tammikuun 31 p. illalla pidettiin Petroskoissa Valtion teatterissa Suomen luokkasodan 19-vuosipäivälle omistettu juhlakokous.

Yhdeksäntoista vuotta sitten — lausuu juhlakokouksen avaaja, NKP(b):n Kaupunkikomitean sihteeri tov. **Hirvonen** — alkoi Suomessa työväen vallankumous, aseellinen taistelu kapitalisteja ja Saksan ja Ruotsin interventsiojoukkioita vastaan. V. 1918 vallankumous on Suomen työväenluokan ja köyhän talonpoikaiston sankarillisen taistelun kunniakkain sivu, jolla on mitä suurin merkitys Suomen proletariaatin lopullisen voiton saavuttamisessa.

Seisaalleen nousten, proletariaatin taisteluhymnin "Internatsionalen" sävelten kaikuessa kunnioittaa salintäyteinen yleisö Suomen työväenluokan ja köyhän talonpoikaiston sankarillisen taistelun kunniakasta muistoa.

Juhlakokouksen presidiumiin valitaan NKP(b):n Aluekomitean ja Kaupunkikomitean byrot ja Suomen työväen vallankumouksen aktiivisina osanottajina tt. **Heikkonen**, **Forsten**, **Jalmari Virtanen** ja **M. Stein.** Kunniapuhemiehistöön valitaan NKP(b):n KK:n bolitbyro. Kun toveri **Laatikainen** mainitsee suuren **STALININ** nimen, kaikuvat salissa myrskyisät kauankestävät suosionosoitukset. Seisaalleen nousten kunnioittaa yleisö rakastettua johtajaa ja opettajaa. Kunniapuhemiehistöön valitaan myös tt. **Dimitrov**, **Antikainen**, **Thälmann** ja **Kuusinen.**

Laajan selostuksen Suomen v. 1918 työväen vallankumouksesta ja tämän päiväisestä taistelusta fasistiterrorin oloissa teki toveri **M. Stein.**

Juhlakokous lähetti tervehdyskirjelmän Kominternin pääsihteerille toveri **Dimitroville** ja Suomen Kommunistiselle puolueelle, tovereille **Kuusiselle** ja **Tuomiselle**

Suuvvon priigovooru, on miän priigovooru

. . . Ruadajien, sluuzhascoloin, utshenickkoin, kaiken Petroskoin rahvahan kolonnat tullah Gostinnoilpäi, tullah stantsielpäi, Oniegan zavodalpäi, shkolispäi, tullah Leninan patshahan, Oktjabrjan 25 päivän ploschadin joga puolelpäi . . .

Petroskoin rahvas — ruadajat, krasnoarmeitsat, shkoljniekat, sluuzhaschoit, kodiemändät i kai muu ruadajurahvas fevraljan esmäzenny päivänny, kylmänny talvisennu päivänny kerävyttih sanomah, yhdistämäh oma vihan sana trotskitskoloi mustan fluagun koiria kohtah. kerävytti sanomah, shto Korgiemban Suvvon priigovooru, on hiän oma, kaiken rahvahan oigei priigovooru. Kerävyttih sanomah sidä, shto hyö Suuren Sojuuzankel yhtes kazvajan sotsialistiitsheskoin tshoman Karjalan rahvan suvatshou omua kallistu Stalinua. Kerävyttih zaverjaimah, shto Petroskoin rahvas ollah uskollisia kommunistiitsheskoil partiel, uskollisia Stalinal.

— Esmäzen sanan vihan miitingal suudittuloi Pjatakovua, Radekkua, Sokoljnikovua i toisie proletarskoil suvvol ammuttavaksi suudittuloi kohtah, suuren Kodimuan, ruadajien sodidarnostin miitingal, partien gorkom sekretari **Hirvonen** andau Karjalan kommunistoin ohjuajale, NKP(b):n Karjalan Obkoman sekretaril tovarischu **Irklisal**.

— Tovarischat ruadajat i ruadajunaiset, tovarischat ruadudoroguniekat, krasnoarmeitsat, shkoljniekat i kai täh kerävynyt rahvas — myö kerävyimmö sanomah omua vihua suudittuloi kohtah, yhtymäh Sojuuzan toisien ruadajien ieneh nämie vihaniekkoi kohtah. Yhtymäh korgiemban suvvon priigovorah.

Vojennoin kolleegien SSSR:n Korgiembi suudo andoi sen, midä hyö nämä pozooral kleimityt Pjatakov, Radek, Sokoljnikov i monet toiset fashzistoin koirat i abuniekat suadihgi, andoi ammundupriigovoran — sanoi **Irklis** dokluadas.

Irklisan peräs Petroskoin uzlauraududoroguniekoin puoles suuren vihan sanat sanoi ordenan imeitshii mashinistu **Shaposhnikov**. — Tämä vilizhijöin madoloin tyhjän huavis shaikku vilizi miän kallehiembien miehien miän ohjuajien sydämehpäi. Se vedi meilpäi parahan unohtumattoman Sergei Kirovan, tungiihes miän toisien ohjuajien sydäindy kohte. Nygöi se on suannuhgi sen, midä etshiigi!

Minul raudodoroguniekat käskeih sanua se, shto hyö terävästi ruvetah katshomah miän ohjuajien hengie, ruvetah avaarieloittah vedämäh miän vojennoloi krasnoloi esheelonoi, kousku heidy ohjuau Lazarj Kaganovitsh.

Krasnoarmeitsoin puolespäi vystuppii **Zaitsev**. Sovetskoin intelligentsien puoles vihan sanan sanoi douhturi **Beljajev**.

Petroskolaisien miitingu ykstmielisenny katshoi korgiemban Suvvon priigovoran omaksi, rahvahan oigiensi priigovoraksi.

Muailman ruadajien gimmal "Internatsionalen" pajatandal loppuihes suuren vihan rahvahan vihaniekkoi kohtah olii Petroskolaisien monituhandiine miitingu.

Pavel Petrovitsh Pepitajev

On lakannut sykkimästä lujan bolshevikin Pavel Potrovitsh Pepitajevin sydän. Tov. Pepitajev syntyi vuonna 1885 Kentjärven kylässä, Petrovskin rajonissa, karjalaisen köyhän talonpojan perheessä. Vuonna 1896 hän 11-vuotiaana poikasena meni oppiin nahkakauppaan ja vuodesta 1905 alkaen työskenteli Pietarissa lastaajana. Vuodesta 1906 vuoteen 1909 Pepitajev oli sotapalveluksessa, jonka yhteydessä yhden vuoden oli ojennuspataljoonassa. Vuodesta 1910 vuoteen 1918 tov. Pepitajev työskentelee Pietarissa.

Vuonna 1918, revolutsion jälkeen, tov. Pepitajev palaa Karjalaan. Zapadnajan kylässä hänet valitaan kyläköyhälistön komitean puheenjohtajaksi. Tammikuussa 1919 hän liittyy NKP(b):n riveihin. Vuosina 1919—1920 tov. Pepitajev on luoteisella rintamalla ja työskentelee rykmenttioikeuden puheenjohtajana, sekä myöskin politrukkina. Marraskuusta 1920 syyskuuhun 1921 hän työskentelee Tshekassa.

Marraskuusta 1921 maaliskuuhun 1923 hän työskentelee NKP(b):n Karjalan Aluekomitean luettelointi- ja tilastotalousosaston johtajana. Vuosina 1923—27 tov. Pepitajev työskentelee puolueen Kemin ujestikomitean orgosaston johtajana ja sittemmin hänet valitaan NKP(b):n Aunuksen ujestikomitean sihteeriksi.

Vuodesta 1927 vuoteen 1931 tov. Pepitajev työskentelee uudelleen puolueen Karjalan Aluekomiteassa ja sittemmin valitaan Aunuksen rajonin kontrollikomissin ja TTT:n puheenjohtajaksi. Vuosina 1933—34 hän johtaa Aluekontrollikomissin ja TTT:n valitusbyron työtä ja lokakuusta 1934 alkaen elämänsä viimeisiin päiviin asti tov. Pepitajev työskentelee tasavallan Ylioikeuden puheenjohtajan sijaisena.

U L K O M A I L T A

Hitlerin puhe parlamentissa

BERLIN, 30 tammik. (TASS). Tänään **Hitler** piti puheen parlamentin istunnossa.

Vastaten Englannin ulkoministeri **Edenille, joka** osoitti, että Saksan hallitus **politiikallaan johtaa** Saksan eristäytymiseen, Hitler ilmoitti, että Saksa ei tunne itseään eristetyksi. Vahvistukseksi tästä Hitler esitti sopimukset, jotka Saksa on solminut Puolan, Itävallan ja Italian kanssa, sekä myöskin vetosi ystävyyssuhteisiin Unkarin, Jugoslavian, Bulgarian, Kreikan, Portugalin ja . . . Espanjan kanssa!

Tämän yhteydessä Hitler mainitsi myöskin "kominterninvastaisen" saksalais-japanilaisen sopimuksen.

Aivan samoin, sanoi Hitler, "Saksa ei noudata myöskään taloudellisen itsepuolustuksen politiikkaa". Voi olla, sanoi hän, että Eden näkee tämän politiikan meidän 4-vuotisplaanissamme. "Siinä tapauksessa on sanottava täydellä selvyydellä, että Saksa on päättänyt tämän plaanin ehdottomasti täyttää". Hitler hyökkäsi uudelleen bolshevismia vastaan, joka "haluaa saada herruutensa alaisiksi kaikki kansat" ja syytti Edeniä siitä, että tämä ei sitä halua nähdä. Kosketellen Saksan suhteita Sovettiliittoon, Hitler sanoi, että Saksa ei aijo laajentaa sopimuksiaan Sovettiliiton kanssa.

Siirtyen kysymykseen aseistariisumisesta Hitler sanoi, että "Saksan puolustukseen tarvittavan asemäärän määrittelee Saksan kansa ja määrätään tästä kysymyksestä ainoastaan Berlinissä".

Hitler kosketteli myöskin kysymystä siirtomaiden palauttamisesta Saksalle. Tämän yhteydessä hän esitti vanhoja argumentteja ja sanoi: "Niinpä kysymys siirtomaista meidän liian taajasti asutulle maallemme tullaan luonnollisestikin ottamaan esille yhä uudelleen ja uudelleen".

Saksan hallituksen jäsenet liittyneet fasistiseen puolueeseen

BERLIN, 31 tammik. (TASS). Eilen **parlamentti-istunnon** jälkeen pidettiin **hallituksen juhlaistunto**, jossa Hitler **kiitti ministerejä** "saavutuksista ja uskollisuudesta" ja ilmoitti, että hallituksen kaikki jäsenet on hyväksytty fasistiseen puolueeseen. Kuten tunnettua, muutamat heistä, kuten esimerkiksi sotaministeri Blomberg, ulkoministeri Neurat ja toiset eivät tähän asti olleet fasistisen puolueen jäseniä.

„Hitlerin puhe tähdätty Englantia vastaan“

GENEVE, 31 tammik. (TASS). **Kansainliiton** piireissä merkitään, että Hitlerin puhe on kokonaan tähdätty Englantia vastaan, ellei oteta huomioon tavaksi käyneitä ja kaikkia kyllästyttäviä hyökkäyksiä Sovettiliittoa vastaan. Valiten puheensa teemaksi Edenin esiintymisen, eväten kaikenlaisen ajatuksenkin yleiseuropalaisesta sopimuksesta, julkeasti muistuttaen, että Saksan hallitus on onnistunut sopimaan useiden fasististen hallitusten kanssa, ja esittäen avoimesti vaatimuksen siirtomaista, Hitler, kuten täällä oletetaan, pyrkii rohkaisemaan fasistisia aineksia ja peloittamaan horjuvia, jotka aika-ajoin yrittävät toteuttaa kollektiivisen turvallisuuden politiikkaa.

Hitler kehoittaa englantilaisia valitsemaan: joko sota Saksan menettämien siirtomaiden takaisin saamiseksi tahi sitten Saksalle toiminnan vapaus Idässä — näin Geneven poliittisissa piireissä kommenteerataan Hitlerin puhetta.

VIIME TIEDOT

Tyytymättömyys kapinallisten sotajoukoissa

Bilbao, 1 helmik. (TASS). Biskajan **rintamalla** Martinin rintamaosalla on **tasavaltalaisten** tykistö voimakkaalla **tulella** tuhonnut vihollisen kuormaston. **Oviedon** kaupungista on tasavaltalaisten puolelle siirtynyt muutamia sotilaita ja 13 henkilöä siviliväestöstä.

Santanderin rintamalla pakeni eilen **kapinallisten** puolelta täysin varustein 14 sotilasta, jotka ilmaisivat halunsa taistella tasavaltalaisten puolella.

Espinos de los Monterosin rintamaosalla kuultiin eilen illalla kapinallisten leiristä granaattien räjähdyksiä. Tänä aamuna tasavaltalaisten sotajoukkojen joukko-osastot esteettömästi kulkivat niille kapinallisten asemille, joista edellisenä päivänä kuului räjähdyksiä, ja löysivät sieltä kapinallisten armeijaan kuuluneen 26 sotilaan ruumiit. Tapetuista on suurin osa marokkolaisia. Arvellaan, että tapetut ovat fasistisen vainon uhreja.

Göring yrittää „kumota“

Berlin, 31 tammik. (TASS). Ennen **valtiopäivien** eilisen istunnon sulkemista **Saksan** ilmailuministeri Göring piti **loppupuheenvuoron.** Puheessaan hän yritti kumota tiedot Saksan fasistien yhteydestä Trotskiin, joka on paljastettu sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusjutussa. Göringin "kumoavat" väitteet sisälsivät umpimähkäisiä vakuutteluja ja sovettivastaisia hyökkäyksiä

Kansan tuomio

Eilen illalla oli kokoontunut Uritskin klubille ulkolaisia työläisiä ja heidän vaimojaan kuuntelemaan selostusta SSSR:n Korkeimman Oikeuden langettamasta tuomiosta trotskilais-zinovjevilaisen terroristisen "parallelisen" keskuksen terroristeille ja diversanteille.

— Nämä kaksinaamaiset ovat ansainneet rangaistuksensa — puhui työläisen vaimo **Kononen** — sillä he ovat paljon vaarallisempia vihollisia kuin avoimet fasistit.

— Meidän työtätekevien on kohotettava luokkavalppautta ja siten paljastaa kaikki, jotka vähänkin ovat osallistuneet tällaisiin konnantöihin — alleviivasi toveri **Kuula**.

Päätöksessä osotettiin SSSR:n Korkeimman Oikeuden tuomio täysin oikeaksi, sillä se vastaa kansan tahtoa.

Oikeudenmukainen tuomio

Karhumäki, 31 (Karel-TASS). Karhumäen rajonissa Korkeimman Oikeuden päätöstä kuuntelivat radiossa sadat ihmiset. Muuta tuomiota emme odottaneetkaan, lausuvat työläiset puheenvuoroissaan. Opettajat ilmoittivat: — Oikeus on antanut oikeudenmukaisen tuomion. Oli välttämätöntä hävittää tämä mätä.

Isänmaan petturit saaneet ansionsa mukaan

Kemi, 31 (Karel-TASS). Kemin rajonin työtätekevät hyväksyvät Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion antaman tuomion. Gridinskin selsovetin kolhoosi "Pobedan" kolhoosnikkain yleinen kokous lausuu päätöslauselmassaan:

— Me kolhoosnikat hyväksymme Korkeimman Oikeuden antaman tuomion synnyinmaamme katalille vihollisille. Sovettimaan kamaralla ei saa olla ainoatakaan trotskilais-zinovjevilaista käärmettä, joka häiritsisi rakennustyötämme. Sisäasiain kansankomissariaatin mainiot elimet ovat askel askeleelta paljastaneet trotskilaisten tuhotyöt ja ne kiskovat juurineen niiden jätteetkin. Me kolhoosnikat emme salli kenenkään myydä isänmaatamme.

Ruavon mugah vihaniekku saigi

Suuren dovoljnostinkel sovetskovastaises tsentras olijoin Vojennoin kollegian SSSR:n Korgiemban Suvvon priigovoran vastattiih kvalifikatsien nostamisshkolan kursil olijat Karjalan kolhoozoin predseduateljat i brigadierat.

Miitingal sanoju Seesjärven rajonan "Rabotshaja sila" kolhoozan predseduatelj **Fedotov** sanoi:

Minä lämmästi tervehtän proletarskoin suvvon resheenien, kudai täytti rahvahan tahton. Vihaniekku ruavon mugah saigi. No nygöi, ku vihattu bandu sai sen maksuiset vellatgi, myö emmo voi täh hilletä. Myö treebuitshemmo oigieloin otschepentsoin, myöstyjien — Buharinan, Rykovan, Uglanovan i toisien, kudamie kattsheiltoi suudoprosessu, hiän kontrevoljutsionnoih ruadoh utshastien ottamisen rasleeduitshemistu.

Fedotovan jälgeh sanoi Kondupohjan rajonan Stalinan nimisen kolhoozan kalanpyydäi-brigadieru **Lottintsev.**

— Strashnoit kartinat silmieni ies nostih, kousku tämä palkattuloin tappajien, shpionoin i diversantoin bandu saneli omat oksenduttavat, ennenkuulumattomat srestupleeniet. No myö emmo voi unohtua, shto voijah vie muretun vihaniekan brizgat kuznibutj nouzeldua i puakostie meidy. Miän pidäy kymmene kierdua nostua nägyä, bdiiteljnostii.

Groznoi preduprezhdenii rahvahan kaikil vihaniekoil

Petroskoin avtoremontnoin zavodan ruadajat, sluuzhaschoit i inzhenernotehniitsheskoit ruadajat yksimielisenny pietäh hyvänny SSSR:n Korgiemman Suvvon priigovorua antisovetskois trotskitskois bandas.

Sovetskoi pravosudii luadi sen, midä sil treebuitshougi revoljutsien intereesat, miän muan intereesat. Pravosuudie toi ezil miän muan kaikkien ruadajien tahton. Kolmesti vihatut sotsialistiitsheskoin kodimuan vihaniekat suadih se, mi hyö i maksettih. Anna tämä priigovoru on groznoinnu preduprezhdeeniennu kaikille rahvahan vihaniekoille — heidy vuattau moine-zhe oza!

Myö vie ahtahembakse kiinitämmö omat rievyt kommunistiitsheskoin partien i suuren Stalinan ymbäril, vie parembin rubiemmo ruadamah oman tshoman kodimuan hyvyydekse — sanou zavodan ruadajien yhteine kerähmö.

Korkeimman Oikeuden langettamaa tuomiota tervehditään tyydytyksellä

Karelstroin puunjalostustehtaalla käsiteltiin SSSR:n Korkeimman Oikeuden päätöstä parallelisen keskuksen jutusta.

— Annan SSSR:n oikeuselimille täyden kunnioituksen ja luottamuksen, sillä muunlaista tuomiota ei voinut näille langettaa kuin tehdä ne vaarattomiksi, — sanoi puuseppä **Kyyrö.**

Puuseppäverstaan työläis- ja toimitsijakollektiivi ilolla tervehtii tätä Korkeimman Oikeuden päätöstä ja kehoittaa kiiruhtamaan tutkimuksia Rykovin, Buharinin ym. asiassa.

Tulemme kohottamaan luokkavalppauttamme ja kehittämään stahanovilaista liikettä — sanotaan päätöksessä.

A. J.

Kronikkaa

Eilen, helmikuun 1 päivänä v. 1937 pantiin täytäntöön SSSR:n Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion tuomio tammikuun 30 päivältä v. 1937 sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen jutun osanottajien — G. L. Pjatakovin, L. P. Serebrjakovin, N. I. Muralovin, J. N. Drobnisin, J. A. Liwschitzin, S. M. Boguslavskin, I. A. Knjazevin, S. A. Rataitshakin, B. O. Norkinin, A. A. Shestovin, I. D. Turokin, G. E. Pushinin ia I. I. Graschen ampumisesta.

Toveriryhmältä

On kuollut Pavel Petrovitsh Pepitajev.

Kuolema on riistänyt riveistämme kestävän, lujan bolshevikin, leppymättömän taistelijan Leninin-Stalinin asian puolesta, kommunismin puolesta. Vanhaan aikaan kauppiaalla palvelleesta juoksupojasta, sekatyöläisestä — lastaajasta, sittemmin satulasepästä Pavel Petrovitsh kohosi Karjalan ASSR:n Ylioikeuden puheenjohtajan sijaiseksi. Raskas, mutta mainehikas tie — se on taistelua kansalaissodan vuosina valkosuomalaisia vastaan, Judenitshia vastaan, valkopuolalaisia vastaan, se on vastuunalaista työtä Punaisessa armeijassa — politrukkina, rykmenttioikeuden puheenjohtajana; se on — monia vuosia vastuunalaisessa puoluetyössä ja vihdoin työ Karjalan ASSR:n Ylioikeudessa.

Vuodesta 1931 alkaen Pavel Petrovitsh työskenteli KK-TTT:n elimissä ja vuodesta 1933 alkaen oli KK-TTT:n Aluekontrollikomissin presidiumin jäsen, johtaen valitusbyron työtä.

Vuodesta 1934 alkaen tov. Pepitajev on Karjalan ASSR:n Ylioikeuden puheenjohtajan sijainen. Pavel Petrovitshin luonteenomaisena piirteenä oli bolshevistinen leppymättömyys puolueen vihollisia, työtätekevien vihollisia kohtaan. Hän antoi itsensä kokonaan työlle, paloi työssä, kävi säälimätöntä taistelua byrokraatteja vastaan, puolue- ja sovettikurin rikkojia vastaan.

Luotamme on poistunut herkkä toveri — bolshevikki. Luotamme on poistunut ihminen, joka oli ankara ja vaativainen itseään kohtaan ja herkkä toisia kohtaan, Leninin-Stalinin mainion puolueen jäsen, joka koko elämänsä antoi revolutsiolle, työtätekevien vapauttamisen, asialle sosialismin rakentamiselle.

Hyvästi, kallis toveri.

P. A. IRKLIS, NIKOLJSKIJ, ARHIPOV, BUSHUJEV, PETROVSKIJ, POLIN, HEIKKONEN, HIRVONEN, GETNER, KOVALELIS, DUBROVSKIJ, HELLE, OLIMPIJEV, KONDRATJEV, PAVLOV.

Hyvästi, ystävä

Ankara tauti vei hautaan lujan bolsheviikin, Karjalan puoluejärjestön aktiivisen työntekijän — Pavel Petrovitsh Pepitajevin.

Työskennellen yhdessä hänen kanssa puoluetyössä yli 8 vuotta minä aina tunsin hänet horjumattomana taistelijana sosialismin asian puolesta, bolshevistisen puolueen vaatimattomana ja uskollisena poikana, jolle puolueen edut aina olivat ensimmäisellä tilalla.

Pavel Petrovitsh erottautui kristallisella puhtaudella ja rehellisyydellä. Hän omisti itsensä kokonaan työlle, paloi työssä. Elämänsä viime hetkeen asti häntä kiinnosti maan ja puolueen asia. Mutta säälimätön kuolema anasti hänet riveistämme... Hyvästi ystävä, hyvästi toveri!

V. Voronin.

Vastaava toimittaja **K. VENTO**

Todennäköinen sää tänään

Lämpömäärä pohjois-Karjalassa yöllä —12° —17° ja päivällä —10° —15°, etelä- ja keski-Karjalassa yöllä —10° —15° ja päivällä —8° —13°. Koko Karjalassa vaihteleva pilvisyys. Heikko etelä- ja lounaistuuli.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja - 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-332 Заказ № 376 — Тираж 6.945 экз.